

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 11 (383) 26 listopada 2023

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

**Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023**

Wierzę w Kościół Chrystusowy

105. rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę

11 XI - Narodowe Święto Niepodległości

Św. Mateusz 25, 31-46 Sąd Ostateczny [s. 2](#)

Stanisław Waluś: 45. rocznica wyboru Jana Pawła II – 16 X 1978 r. cz. II [s. 3-6](#)

Stanisław Waluś: 40. rocznica śmierci śp. Andrzeja Szyi (1951-1983) [s. 7-9](#)

**List przewodniczącego KEP, arcybiskupa poznańskiego Stanisława Gądeckiego do
Papieża Franciszka [s. 12-13](#)**

Wojciech Pillich: Kardynał Müller a dwuznaczności papieża Franciszka [s. 14-15](#)

Stanisław Waluś: Wanda Półtawska odeszła do Pana [s. 16-18](#)

Antoni Winiarski: Uroczystość nałożenia paliusza w Katowicach 26 XI 2023 r. [s. 18-19](#)

Jadwiga Chmielowska: Z historii Powstań Śląskich Cz. XX. Do walki cały Śląsk! [s. 19-20](#)

Marian Szpak: Święto Niepodległości w Bielsku-Białej [s. 22-24](#)

Jacek Bachniak [s. 32](#), Piotr Lutyk [s. 31](#), Jan Mikos [s. 27-30](#), Wojciech Pillich [s. 32](#), o. Longin

Plachta SJ [s. 33](#), Alina i Józef Uniowscy [s. 31](#), Stanisław Waluś [s. 24-27](#), [s. 32](#), Antoni Wi-

niarski [s. 30-31](#): Wybory parlamentarne i referendum 15 października 2024 r. [s. 24-33](#)

Małgorzata Piechoczek: Można przekazać dar dla KIK w Katowicach [s. 38](#)

Antoni Winiarski:

Pasawa – miasto trzech rzek [s. 39-40](#)

Katedra św. Stefana nad rzeką Inn. Pasawa,
Bawaria, Niemcy.

Wersje kolorowe biuletynu „Dłatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Św. Mateusz, 25, 31-46 Sąd Ostateczny

Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale wraz ze wszystkimi aniołami, wtedy zasiądzie na tronie swej chwały. Wówczas zgromadzą się przed nim wszystkie narody. A On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po swojej prawej stronie, a kozły po lewej. I powie Król do tych po prawej stronie: „Zbliźcie się, błogosławieni mojego Ojca. Weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od początku świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;

byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a zatroszczyliście się o Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”.

Wtedy zapytają Go sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Cię, albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Ciebie jako przybysza i przyjęliśmy Cię, albo, że byłeś nagi i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Ciebie chorego lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?”. A Król im odpowie: „Zapewniam was: Wszystko, co zrobiliście dla jednego z tych najmniejszych moich braci, zrobiliście dla Mnie”.

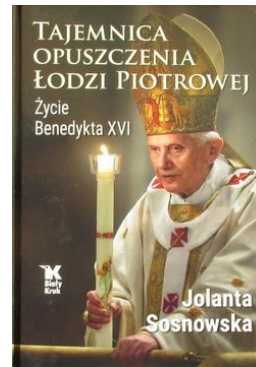
Następnie powie do tych po lewej stronie: „Odejdźcie ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, który przygotowano diabłu i jego aniołom. Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść;

byłem spragniony, a nie daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie;
byłem chory i w więzieniu, a nie zatroszczyliście się o Mnie”.

Wtedy oni zapytają: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym lub spragnionym, przybyszem lub nagim, chorem lub w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?”. Wtedy im odpowie: „Zapewniam was: Czego nie zrobiliście dla jednego z tych najmniejszych, tego nie zrobiliście dla Mnie”. I pójdą oni na wieczną mękę, a sprawiedliwi do życia wiecznego”.

*Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu
Najnowszy przekład z języków oryginalnych
z komentarzem, Edycja Świętego Pawła,
Częstochowa 2009, s. 2197-2198*

Ojciec Święty Benedykt XVI odszedł do domu Ojca (cz. IX)

Jolanta Sosnowska
Tajemnica opuszczenia
Łodzi Piotrowej
Życie Benedykta XVI
Biały Kruk, Kraków 2023

Rozdział 2: Bawarskie korzenie

W domu wspólnie odmawiano różaniec, modlono się przed posiłkami, na głos czytano Pismo Święte. Cała rodzina uczestniczyła w Eucharystii nie tylko w niedziele, ale w miarę możliwości także w dni powszednie. (...)

Joseph ukończył w Aschau szkołę podstawową, przystąpił do Pierwszej Komunii św. i zaczął służyć do Mszy św. jako ministrant, podobnie jak jego starszy brat Georg, który w tym czasie uczęszczał już do gimnazjum w Traunstein i mieszkał w internacie. Siedmioletni Joseph napisał w czasie Adwentu bardzo znamienisty list (zachował się do dziś w domu w Pentling), który wiele mówi o nim zarówno jako o małym chłopcu formowanym religijnie od najmłodszych lat, jak i o papieżu Benedykcie XVI, który w głębi duszy zachował do końca życia dziecięcą, żarliwą wiarę, obudowując ją przez dziesiątki lat fenomenalną teologią. (...)

s. 27-30

Dalsza prezentacja książki w kolejnych numerach „Dłatego”, Stanisław Waluś

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audienca ogólna – środa 18 X 2023 r.

Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. W ubiegły poniedziałek wspominaliśmy 45. rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Za jego pontyfikatu z wielką mocą wybrzmiało wezwanie do otwarcia drzwi Chrystusowi. Wydało to owoce zarówno w postaci osobistych nawróceń, jak i przemian społecznych w wielu krajach zamkniętych dotąd na Chrystusa. Idąc za przykładem tego świętego Papieża, kontynuujcie zainicjowane przez niego dzieło nowej ewangelizacji. Z serca wam błogosławię.
<https://misericors.org/papiez-franciszek-do-polakow-18-pazdziernika-2023/>

Audienca ogólna – środa 25 X 2023 r.

Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. W trwającym właśnie Tygodniu Misyjnym pamiętajcie w modlitwie szczególnie o tak wielu misjonarzach i misjonarkach pochodzących z Polski, którzy z pałającymi sercami głoszą Ewangelię na wszystkich kontynentach. Polscy misjonarze są bardzo dzielni! Starajcie się, by w waszych wspólnotach nie słabły gorliwość i zaangażowanie w sprawy misji. Z serca wam błogosławię.

<https://misericors.org/papiez-franciszek-do-polakow-25-pazdziernika-2023/>

Audienca ogólna – środa 8 XI 2023 r.

Serdecznie pozdrawiam pielgrzymów polskich. Za kilka dni obchodzić będziecie rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Niech ta rocznica pobudza Was do wdzięczności wobec Boga, a także do głębokiej odpowiedzialności za budowanie społeczeństwa coraz bardziej sprawiedliwego i solidarnego. Przekazujcie młodemu pokoleniu Waszą historię i pamięć o tych, którzy poprzedzili was w dawaniu ofiarnego chrześcijańskiego świadectwa i miłości do Ojczyzny. Z serca wam błogosławię.

<https://misericors.org/papiez-franciszek-do-polakow-8-listopada-2023/>

Audienca ogólna – środa 15 XI 2023 r.

Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów. Ewangelia jest oczekiwana w waszej ojczyźnie również dzisiaj, a jej głoszeniu muszą towarzyszyć konkretne dzieła miłosierdzia. Módlmy się za wszystkich potrzebujących, zwłaszcza za uchodźców z udręczonej Ukrainy. Z serca błogosławię także wam i wszystkim osobom, którym niesiecie wsparcie!

<https://misericors.org/papiez-franciszek-do-polakow-15-listopada-2023/>

Święty Jan Paweł II Wielki

Czesław Ryszka

Święty XXI wieku. Jan Paweł II

Wydawnictwo SALWATOR, Kraków 2011

Do ojczyzny

[Szósta pielgrzymka 22 V 1995: Skoczów, Białsko-Biała, Żywiec.]

Podobnie też na jeden dzień „wpadł” do kraju 22 maja 1995 r., w związku z kanonizacją Jana Sarkandra. Jakby nawiązując do ataków na Kościół, Papież przypomniał w Skoczowie, że „wbrew pozorom, praw sumienia trzeba bronić także dzisiaj. Pod hasłami tolerancji, w życiu publicznym i w środkach masowego przekazu szerzy się nieraz wielka, może coraz większa nietole-

rancja. Odczuwają to boleśnie ludzie wierzący. Zauważa się tendencję do spychania ich na margines życia społecznego, ośmiesza się i wyszydza to, co dla nich stanowi nieraz największą świętość. Te formy powracającej dyskryminacji budzą niepokój i muszą dawać wiele do myślenia”. Na papieskie słowa odezwały się „nożyce” różnych osób, także katolików, twierdzących, że Papież jest „źle poinformowany”. (...)

s. 141

Wybrał Stanisław Waluś

Słowa św. Jana Pawła II do Polaków na stronie internetowej KIK w Katowicach

Co tydzień na stronie internetowej katowickiego KIK zamieszczane są krótkie fragmenty homilii św. Jana Pawła II. Zaczęliśmy od homilii, które wygłosił w 1991 r. podczas IV pielgrzymki do Polski, a dotyczyły one przykazań Dekalogu, który jest najlepszą drogą do uzyskania pełnej wolności. Od grudnia 2022 r. zamieszczane są fragmenty homilii z pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny – w 1979 r. Na każdy tydzień wybrałem jedno – dwa zdania. *Stanisław Waluś*

45. rocznica wyboru Jana Pawła II – 16 X 1978 r. cz. II

Wprowadzenie

W poprzednim Dłatego (nr 10 z 22 X 2023 r.) na str. 3-5 przedstawiłem materiały jakie ukazały się do 16 X 2023 r. włącznie. Tu dzielę się dalszymi informacjami z tygodników i miesięczników oraz małymi fragmentami homilii wygłoszonej 16 X 2023 r. przez metropolitę lwowskiego ks. abpa Mieczysława Mokrzyckiego.

Tygodniki

W trzech tygodnikach katolickich (Gość Niedzielny, Idziemy i Niedziela, które uważam za najbardziej wartościowe) pierwszą stronę poświęcono 45. rocznicy wyboru. Podobnie w Tygodniku Solidarność.

Gość Niedzielny

16 X 1978 – 45 lat temu kardynał z Polski Karol Wojtyła został papieżem, który... **ODMŁODZIŁ KOŚCIÓŁ**

Gość Niedzielny, nr 41, rok C, 15 X 2023, s. 1

Szymon Babuchowski: Zadanie z młodości, s. 16-18

Edgar Sukiennik: Papieska historia zamknięta w przedmiotach, s. 18-21

Wdzięczność Janowi Pawłowi II

W przeddzień 45. rocznicy wyboru kard. Karola Wojtyły na papieża, 15 października, Mszy św. w katedrze przewodniczył bp Jan Kopiec, a koncelebrowali ks. Adam Spalek z sekcji szkolno-katechetycznej i ks. Bernard Koj, ekonom gliwickiej kurii. (...)

Dzień wdzięczności dla Jana Pawła II, którego wyrazem jest wsłuchiwanie się w jego zaproszenie do tego, byśmy dążyli do prawdy. Byśmy do prawdy zmierzali za wszelką cenę, bo tylko prawda nas wyzwoli. Prawda jest jedna, niezależna od tego, kto ją głosi i od tego, jakie chce podejmować sprawy. A sprawdzianem jest dobro, które dzięki jej rozpoznaniu, potrafimy realizować – powiedział bp Kopiec w homilii. (...)

Mira Fiutak, Gość Niedzielny, nr 42, rok C, 22 X 2023, Gość Gliwicki, s. I

Idziemy

Przeciw kulturze śmierci s. 12

Jan Paweł II w oczach obco-krajowców s. 10

Idziemy, nr 42 (936), 11-15 X 2023, s. 1

Ważny dla świata. Z George'em Weiglem, amerykańskim pisarzem, teologiem, autorem biografii św. Jana Pawła II, rozmawia Barbara Stefańska, s. 10

Nauczanie dla przyszłości. Z Bernardem Margueritte'em, dziennikarzem, wieloletnim korespondentem francuskich mediów w Polsce, rozmawia Barbara Stefańska, s. 11

Michał Gierycz: Przeciw kulturze śmierci, s. 12-13

Niedziela

CO W NAS ZOSTAŁO Z JANA PAWŁA II

45. rocznica wyboru kard. Karola Wojtyły na papieża, s. 1

Niedziela, nr 42, 15.10.2023, s. 1

Ks. Jarosław Grabowski: Konsekwentny pontyfikat, s. 3

Paweł Zuchniewicz: (Nie)spełnione marzenie św. Jana Pawła II, s. 8-10

Jerzy Engel: Papież powiedział: ja ciebie znam! s. 12-13

Grzegorz Polak: Inspirował miliony, s. 35

Marian Florek: Został z nami, Niedziela Częstochowska, s. I

I.C.: Czy wiecie, gdzie..., Niedziela Plus, s. I

Tygodnik Solidarność

Michael Reagan: Polska jest kluczem. Fragment książki Moniki Jabłońskiej „Papież oczami świata”, s. 1

Bóg wybiera swoje chwile.

– Mój ojciec naprawdę wierzył w Opatrzność Bożą. I wierzył, że Polska jest kluczem do zniszczenia imperium sowieckiego. Jego wizją było zburzenie Muru Berlińskiego i przyniesienie wolności tej części świata. Papież Jan Paweł II i mój tata dużo na ten temat rozmawiali. Cały czas byli ze sobą w kontakcie telefonicznym – mówi Michael Reagan, syn Ronalda Reagana, amerykański komentator polityczny, dziennikarz i autor książek, w rozmowie z Moniką Jabłońską opublikowanej na łamach jej książki pt. „Papież oczami świata. Świadectwa o Janie Pawle II”. s. 6-9

Jakub Pacan: Jan Paweł II wierzył w Europę, s. 10-13

Agnieszka Żurek: W prawdzie i miłości, s. 14-16

Gazeta Polska

Piotr Lisiewicz: Co powiemy 16 października Janowi Pawłowi II? Westerplatte 2023, Gazeta Polska, nr 41 (1573), 11 X 2023, s. 12-14

Galarowicz Leszek: Znowu Jan Paweł II. Starcie kultury życia i kultury śmierci, Gazeta Polska, nr 42 (1574), 18 X 2023, s. 34-35

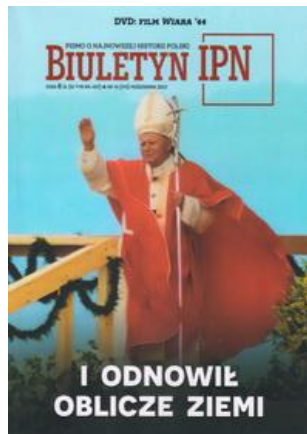
Ryszard Kapuściński: „Jan Paweł II – to jest nasz Papież”, Gazeta Polska, nr 43 (1575), 25 X 2023, s. 70-35

Sieci

Maciej Walaszczyk: Zwycięstwo biskupa Wojtyły, Sieci, nr 42, 16-22 X 2023, s. 70-71

Miesięczniki

Biuletyn IPN

Po lewej str. I okładki: I ODNOWIŁ OBLICZE ZIEMI

Po prawej str. IV okładki: „Wiedzie, że urodziłem się w roku 1920, w maju. W tym czasie kiedy bolszewicy szli na Warszawę. I dlatego noszę w sobie od urodzenia wielki dług w stosunku do tych, którzy wówczas podjęli walkę z najeźdźcą i zwyciężyli, płacąc za to swoim życiem. Tutaj, na tym cmentarzu, spoczywają ich doczesne szczątki. Przybywam tu z wielką wdzięcznością, jak gdyby spłacając dług za to, co od nich otrzymałem” – Jan Paweł II na cmentarzu Żołnierzy Polskich 1920 r., Radzymin, 13 czerwca 1999 r.

Biuletyn IPN, nr 10 (215), październik 2023

Spis treści (s. 1-2)

Jan M. Ruman – Polski papież solidarności, s. 3-5

Grzegorz Polak – Papież, który poruszył świat. 45. Rocznica wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, s. 6-17. Zmasowane próby zniesławiania papieża Jana Pawła II podejmowane przez środowiska lewicowe mają de facto na celu zdyskredytowanie jego nauczania. Towarzyszą im głosy pomniejszające jego rolę jako autorytetu moralnego o wymiarze globalnym, w tym także deprecjonujące znaczenie udziału Jana Pawła II w demontażu systemu totalitarne-go w Europie Środkowo-Wschodniej, a w jego wyniku transformacji ustrojowej w tym regionie.

Paweł Skibiński – Jan Paweł II i wielka polityka, s. 18-33. W naszej pamięci zacieśnia się powoli obraz świata, jaki zastał Jan Paweł II, gdy obejmował Stolicę piotrową. Świat Anno Domini 1978 był przecież radykalnie różny nie tylko od tego, który znamy dzisiaj, ale przede wszystkim kompletnie odmienny od świata u końca pontyfikatu papieża-Polaka wiosną 2005 r. Z całą pewnością papież z Polski odegrał poważną rolę w tych przemianach.

Andrzej Grajewski – Oczami wroga, s. 34-41. Dokumenty wytworzone przez KGB pokazują, jak wybór Jana Pawła II zmienił układ sił na świecie i dał nadzieję milionom chrześcijan żyjących w krajach komunistycznych.

Daniel Szlachta – Pielgrzymka Jana Pawła II na Górny Śląsk, s. 51-57

Mirosław Szumiło – Jan Paweł II a odrodzenie religijne w Czechosłowacji, s. 58-66

Dwie pioski – biała i czerwona, Anna Rastawicka o przyjaźni Jana Pawła II i kard. Stefana Wyszyńskiego, s. 154-158

Kurier Wnet

Jak kardynał Karol Wojtyła jechał na konklawe, Z bratem Marianem Markiewiczem, kierownicą kard. Karola Wojtyły, rozmawiają Konrad Mędrzecki i Magdalena Woźniak, Kurier Wnet, listopad 2023, nr 113, str. 34

Non Possumus. Imperatyw

Niewygodna encyklika. Trzydzieści lat temu, 6 sierpnia 1993 roku, św. Jan Paweł II podpisał encyklikę *Veritatis splendor* o niektórych podstawowych problemach nauczania moralnego Kościoła. Na łamach „La Nuova Bussola Quotidiana” Stefano Fontana zauważył, że watykańskie media całkowicie zignorowały rocznicę wydania encykliki, która skądinąd potępiła fałszywe interpretacje tego nauczania w fundamentalnych kwestiach. (...) SK (Cytaty pochodzą z książki: A. Frossard, Bronię Papieża. Tłum. Ks. Józef Naumowicz, ks. Jan Sochoń. Palabra – Wydawnictwo Misjonarzy Klarentynów. Warszawa 1995). Non Possumus. Imperatyw, nr 8 (26) IX-X 2023 str. 34-35

Kard. Leo Scheffczyk: O papieżu Janie Pawle II jako papieżu przełomu tysiącleci, Non Possumus. Imperatyw, nr 8 (26) IX-X 2023 str. 43-46

Wiara, Patriotyzm i Sztuka

Lidia Dutkiewicz: Gigant komunikacji w służbie świętości. Wiara, Patriotyzm i Sztuka, nr 9 (155), 26 IX – 30 X 2023, s. 50-53

Zdanie z artykułu „Joaquín Navarro-Valls został zaliczony do najlepszych, najrzetelniejszych interpretatorów nauczania papieskiego i komentatorów wielkich misji dyplomatycznych Stolicy Apostolskiej” i tytuły rozdziałów: Lekarz z zamiłowaniem do dziennikarstwa; Papieski rzecznik; Oblicze dyplomacji św. Jana Pawła II; Początek wszystkiego; Epoka Regana, Gorbaczowa i papieża Polaka; Do końca wspólną drogą; Lata z Janem Pawłem II.

**Homilia wygłoszona 16 X 2023 r.
przez metropolitę lwowskiego
ks. abpa Mieczysława Mokrzyckiego**

W poniedziałek 16 X 2023 r. wysłuchałem w Radiu Maryja homilię abpa Mieczysława Mokrzyckiego wygłoszoną w sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu. Poniżej dzielę się z czytelnikami „Dłatego” jej fragmentami.

Słowa dzisiejszych czytań nie odnoszą się tylko do przeszłości, odnoszą się do naszego dziś. (...) Powiedział kiedyś św. Jan Paweł II, że serce człowieka jest tak wielkie, że nappełnić go może tylko Bóg. Całe życie Jana Pawła II było ukierunkowane na to, aby Bóg królował w naszych sercach, sercach wszystkich ludzi. (...) Dziś, w rocznicę wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową staje przed nami św. Jan Paweł II. (...) Świat polityki zamyka się na obecność Bożą, nie ważne jest jaką drogą dojdzie się do wpływów – przypomina to czas sprzed rozbiorów. (...) Czy wam, drodzy bracia i siostry kołacze coś w piersiach na słowo Polska? Kościół ocalił niejedno serce – zgodnie ze słowami Wyspiańskiego: a to Polska właśnie. (...) Z naszego wewnętrznego zamętu korzysta wielu carów, korzysta też szatan. Czy postradaliśmy zmysły? Czy coś zakołacze w sercach na słowa: Bóg, Honor, Ojczyzna? Dziś mamy do czynienia z fałszywymi prorokami. Mamy niebezpieczeństwo odchodzenia od proroków i Boga, bo są niewygodni. (...) Świat realizuje swoje cele przez redukowanie Kościoła tylko do wymiaru ludzkiego. Źle, gdy kościół zostanie zredukowany jedynie do instytucji dobroczynnej pełniącej dzieła miłosierdzia w wymiarze materialnym, a nie w przestrzeni łaski. (...) Pierwszym zadaniem Kościoła jest głoszenie Ewangelii i udzielanie sakramentów świętych. (...) Niedopuszczanie Kościoła do wypowiedziania się podyktowane jest partykularnymi interesami. (...) Dzisiejsza rocznica wypadła po wyborach parlamentarnych – czy nie byliśmy świadkami napięć, bo było mało używania rozumu, kulturalnej rozmowy? (...) Formacja, gdzie wiedza i wiara się uzupełniają, spowoduje, że naród nie zostanie zredukowany tylko do wartości materialnych. (...) Przypomniał to Jan Paweł II w słowach: człowieka nie można zrozumieć bez Chrystusa, i dlatego Chrystusa nie można wyłączyć z dziejów człowieka w jakimkolwiek miejscu na ziemi. To jest życzenie, które wypowiadamy za Janem Pawłem II: niech Bóg zacznie w nas królować. Amen.

Opracował Stanisław Waluś

**Błogosławiony kard. Stefan Wyszyński
Prymas Tysiąclecia**

Pamięci kard. Stefana Wyszyńskiego

4 VI 2023 r. o godz. 16.00 w gliwickiej katedrze odbył się koncert „Wielki Polak – Kardynał Stefan Wyszyński”. W programie były utwory m.in.: J.S. Bacha, Ch. Gounoda, B. Okudźawy, J. Kaczmarskiego, P. Gintrowskiego. Dzięki komentarzom między utworami została przybliżona prawda o wielkim Polaku. (...)

*Więcej: Gość Niedzielny, nr 22, rok C,
4 VI 2023, Gość Gliwicki, s. VIII*

Prześladowcy Wyszyńskiego

26 października 1956 roku kard. Stefan Wyszyński został zwolniony z internowania w Komauńczy. Ale prześladowany jest do dziś. W listopadzie 2020 roku Sejm przyjmuje uchwałę, na mocy której prymas ma zostać Patronem roku następnego. 48 posłów głosuje przeciw. (...)

*Tadeusz Flużański, Gazeta Polska,
nr 43 (1575), 25 X 2023, s. 52
Przedstawił Stanisław Waluś*

**Błogosławiony
ks. Jan Franciszek Macha**

Ten ksiądz musiał zginąć

O znaczeniu materiałów z niemieckiego procesu przeciwko ks. Janowi Masze mówi prokurator Ewa Koj.

Andrzej Grajewski: Jakże akta udało się odnaleźć?

Ewa Koj: Znaleźliśmy akt oskarżenia oraz wyrok. Nie mamy natomiast protokołów przesłuchań oraz dokumentów gestapo. Na podstawie posiadanych materiałów wiemy, że proces w Katowicach był prowadzony tak, aby ks. Macha otrzymał najwyższy wymiar kary. Chodziło o to, aby pokazać, że nie tylko pomagał ludziom i stworzył organizację charytatywną, ale także działał w konspiracji wojskowej, której celem było oderwanie Górnego Śląska od III Rzeszy. W tym celu ks. Masze przypisywano m.in. sporządzanie raportów dla Ksawerego Lazara, które miał podpisywać pseudonimem Achtelik. To była nieprawda. Prokurator musiał wiedzieć, że prawdziwy Joachim Achtelik, aby nie być sądzonym w grupie ks. Machy, w lutym 1942 r. został stracony w publicznej egzekucji. Różnymi manipulacjami uzasadniono zarzut zdrady głównej, aby mógł zapaść wyrok śmierci. (...)

*Gość Ekstra, Rok 2021, Śląski Męczennik, s. 24-25
Wybrał Stanisław Waluś*

40. rocznica śmierci tragicznie zmarłego śp. Andrzeja Szyi (1951-1983)

Rodzina i przyjaciele
zaprasza na wspólną modlitwę

w 40. ROCZNICĘ ŚMIERCI

tragicznie zmarłego
śp. Andrzeja Szyi (1951-1983)

członka Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

29 sierpnia 2023 r.

18:00 – odprawiona zostanie w jego intencji Msza Święta w kościele
p.w. Narodzenia Św. Jana Chrzciciela w Orzeszu-Jaśkowicach.

Po Mszy Świętej przejście pod krzyż w miejscu wypadku i zapalenie zniczy.

Rodzina i przyjaciele zaprasza na wspólną modlitwę w 40. ROCZNICĘ ŚMIERCI tragicznie zmarłego śp. Andrzeja Szyi (1951-1983) członka Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” 29 sierpnia 2023 r.

18.00 – odprawiona zostanie w jego intencji Msza Święta w kościele p.w. Narodzenia Św. Jana Chrzciciela w Orzeszu-Jaśkowicach. Po Mszy Świętej przejście pod krzyż w miejscu wypadku i zapalenie zniczy.

Pocztę (od lewej): z NSZZ Solidarność KWK Budyry i z Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ Solidarność.

Koncelebrowanej Mszy św. za śp. Andrzeja Szyję w 40. rocznicę jego śmierci przewodniczył

ks. prałat Stanisław Puchała. Współcelebransami byli: ks. Ambroży Siemianowski, proboszcz Jaśkowickiej parafii, ks. Jan Ficek, emerytowany proboszcz parafii św. Herberta w Wodzisławiu Śląskim i budowniczy kościoła, którego współprojektantem był mgr inż. Andrzej Szyja, ks. Janusz Badura, obecny proboszcz wodzisławskiej parafii oraz pochodzący z Orzesza Jaśkowic ks. Włodzimierz Wrona SVD. Msza św. była sprawowana także w innych intencjach parafialnych.

Od prawej: Ks. Janusz Badura, ks. Jan Ficek, ks. Stanisław Puchała, ks. Ambroży Siemianowski i ks. Włodzimierz Wrona.

Homilię wygłosił ks. prałat Stanisław Puchała. Po powitaniu pocztów sztandarowych i przybyłych gości oraz wszystkich uczestników Eucharystii podkreślił, że kościołowi w którym się gromadzimy w dniu liturgicznego wspomnienia Męczeństwa św. Jana Chrzciciela, patronuje ten właśnie wielki Prorok, który potrafił wyjść na pustynię, aby tam kształtowała się jego więź z Panem Bogiem. Stawiał sobie wymagania – po to, aby mógł służyć Bogu głosząc prawdę. Wzywał słuchających go, by odrzucili wszelkie zło. Miał odwagę powiedzieć nawet królowi Herodowi, że nie wolno mu prowadzić grzesznego życia. Przypłacił to swoim życiem. Co było źródłem jego odważnej postawy i siły duchowej? Jan był człowiekiem głębokiej modlitwy. Sam nią żył i uczył tego swoich uczniów.

Wspominamy dziś śp. Andrzeja, który zginął w wypadku samochodowym, do dzisiaj nie wyjaśnionym. Tamtego dnia zatrzymał się na chwilę modlitwy tu, w tym kościele, chwilę po tym, nieopodal zakończyło się jego doczesne życie. Andrzej był człowiekiem modlitwy i wielkiej, głębokiej wiary, zaangażowanym w duszpasterstwo akademickie, synod diecezji katowickiej, duszpasterstwo absolwentów, Klub Inteligencji Katolickiej. Dla upamiętnienia bogatego we-

wnętrze jego życia i twórczych działań, przyjaciele wydali książkę o nim, wydany został też znaczek upamiętniający śp. Andrzeja Szyję. Był to człowiek solidarności, człowiek prawdy, człowiek uczciwy i prawy. Oby to wspomnienie było dla nas jakimś wezwaniem, by życie każdej i każdego z nas było oparte na modlitwie, na zawierzeniu Panu Bogu. Siostry i bracia, niech św. Jan Chrzciel, człowiek wielki duchem, który potrafił stanąć w obronie prawdy i dać jej świadectwo, będzie dla nas wzorem. Amen.

W modlitwie wiernych modliliśmy się za Kościół, biskupów, o nowe powołania do życia kapłańskiego, o zdrowie dla Michała i chorych naszych bliskich, o pokój na świecie, o zgodę w rodzinach. Polecaliśmy zmarłych, aby mogli się radować radością życia wiecznego i modliliśmy się za nas samych, abyśmy mogli dobrze wybierać między dobrami materialnymi i duchowymi i być wiernymi Prawdzie.

Po Mszy św. Stanisław Waluś, wiceprezes KIK w Katowicach odczytał pismo Andrzeja Dawidowskiego, prezesa Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach.

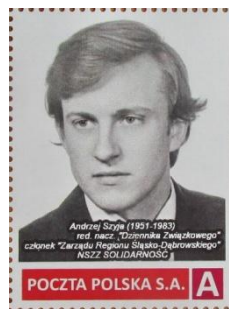
Katowice, 15 sierpnia 2023 roku

40 lat temu 29 sierpnia 1983 roku zginął tragicznie Andrzej Szyja, człowiek wielkiej wiary, niezłomny w walce o wolność i sprawiedliwość, syn ziemi śląskiej, inżynier budownictwa, współtwórca Solidarności, Redaktor Naczelny Dziennika Związkowego, Wiceprzewodniczący Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ Solidarność, współzałożyciel i członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach.

Dla zachowania pamięci i podkreślenia jego zasług Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach wydał w 2022 roku książkę biograficzną poświęconą śp. Andrzejowi Szyi pt. „Andrzej Szyja 1951-1983. Budowniczy. Miał godną podziwu siłę zmiany świata” będącą nie tylko podsumowaniem Jego działalności ale także kroniką środowiska. W roku 2023, w którym obchodzimy 40. rocznicę tragicznej Jego śmierci, obejmujemy patronat honorowy nad wydaniem specjalnego, okolicznościowego znaczka pocztowego upamiętniającego Jego postać.

Andrzej Dawidowski
Prezes Klubu Inteligencji Katolickiej
w Katowicach

Po wyjściu z kościoła można było otrzymać książkę o Andrzeju autorstwa Wojciecha Sali oraz okolicznościowe znaczki, które zamówił Michał Dziadek.

POCZTA POLSKA S.A. A
Andrzej Szyja (1951-1983)
red. nac. „Dziennika
Związkowego”
członek „Zarządu
Regionu Śląsko-
Dąbrowskiego” NSZZ
SOLIDARNOŚĆ.

Krzyż upamiętniający miejsce śmierci Andrzeja.

Ks. Stanisław Puchała prowadzi modlitwę.

Jerzy Chmielewski, kolega Andrzeja dzieli się wspomnieniami.

Jerzy Chmielewski opowiadał o różnych, dziwnych zdarzeniach związanych z tym miejscem. Jeden z pielgrzymów z Republiki Czeskiej, gdy się ocknął ze snu zauważył, że odpoczywał pod krzyżem Andrzeja i powiedział, że doznał szczególnej bliskości Pana Jezusa na drodze swojego powołania (kleryk Tomek). Na koniec zaapelował o modlitwę w kolejnych latach, aby jej wynikiem było wyniesienie Andrzeja na ołtarze.

Przedstawiciel NSZZ Solidarność z Kopalni Budryk podzielił się spostrzeżeniem, że od czasu do czasu jakaś niewidzialna ręka sprzątała teren wokół krzyża. Okazała się nią Pani Łucja, która sama od siebie podjęła się opieki nad tym miejscem – wiedziała, że zginął tu człowiek Solidarności. Sama miała kłopoty z komuną, poszła na studia prawnicze, aby osądzać sprawiedliwie.

Pani Łucja z wiązanką kwiatów wręczoną przez przedstawiciela NSZZ Solidarność z Kopalni Budryk.

Kwiaty i znicze. Po lewej wiązanka z napisem „Od KZ NSZZ Solidarność KWK Budryk”.

Po modlitwach i spotkaniu pod krzyżem pojechaliśmy do domu ks. Stanisława Puchały w centrum Orzesza na posiłek i spotkanie przy herbacie.

Państwo Henryka i Jerzy Chmielewscy częstują gości ks. Stanisława Puchały ugotowanym przez siebie bigosem.

Henryka podaje dokładkę bigosu mężowi Celiny, siostry Andrzeja.

Krystyna Szyja dzieli tort, który przygotowała na nasze spotkanie.

Przy posiłku rozmawialiśmy o wielu rzeczach, między innymi 70-letnia babcia Henryka Chmielewska opowiadała z dumą o swojej rodzinie – 8 dzieciach i 31 wnukach. Syn państwa Chmielewskich Patryk jest salezjaninem.

Zdjęcia i tekst Stanisław Waluś

Modlitwy na cmentarzu przy ul. Damrota w Katowicach 3 listopada 2023 r.

W piątek 3 listopada 2023 o godz. 11.00 na zlikwidowanym cmentarzu przy ul. ks. Damrota (w pobliżu Biblioteki Śląskiej), miała miejsce międzyreligijna modlitwa za zmarłych założycieli naszego miasta i mieszkańców Katowic. Modlitwie przewodniczyli: ks. biskup diecezji katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego Marian Niemiec, ks. proboszcz Andrzej Nowicki, ks. prof. Józef Kozyra. W modlitwie wzięli udział: przedstawiciele władz samorządowych – wiceprezydent Katowic Mariusz Skiba, Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach, Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej oraz uczniowie II LO z Oddziałami Dwujęzycznymi im. M. Konopnickiej w Katowicach. Uczestnicy spotkania zostali przywitani przy obelisku upamiętniającym pochowanych mieszkańców Katowic i następnie mieli okazję wysłuchać historii zlikwidowanego cmentarza – po zakończeniu II wojny światowej. Następnie odbyła się modlitwa międzyreligijna, która została odmówiona przez uczestników. Zakończeniem było złożenie kwiatów i zapalenie zniczy oraz cicha modlitwa uczestników w intencji pochowanych w tym miejscu zmarłych, w tym założycieli Katowic.

PAMIĘCI SPOCZYWAJĄCYCH NA BYŁYM
CMENTARZU EWANGELICKIM, W TYM
ZAŁOŻYCIELI MIASTA I INNYCH WYBITNYCH
OBYWATELI KATOWIC
MIASTO KATOWICE
PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA
W KATOWICACH
KATOWICE 2002

Stary zlikwidowany cmentarz – pierwszy ewangelicki cmentarz założony w 1856 r. na terenie podarowanym przez Friedricha Grundmanna, zajmował docelowo powierzchnię ponad 84 arów. Na tym cmentarzu spoczęli ojcowie założyciele miasta: radca Friedrich Grundmann (zmarł w 1887 r.), pierwszy przewodniczący rady miejskiej Richard Holtze – lekarz, który za darmo leczył biedaków, a co ciekawe dobrze mówił po śląsku (zmarł w 1891 r.), oraz burmistrzowie Katowic, przedsiębiorcy i inni znamienici obywatele. Pochowani na tym cmentarzu są również najbliżsi trzech śląskich noblistów. Ze względu na to, że nie zachowały się dokumenty i archiwum cmentarza dokładnie nie wiadomo jakiej religii i pochodzenia zmarli leżą na tym miejscu z uwagi na częste mieszane małżeństwa jakie zdarzały się w Katowicach. Cmentarz funkcjonował bez większych przeszkód do 1945 r. Zdemolowany po II wojnie światowej został zamknięty. Dokumenty dotyczące osób spoczywających na cmentarzu zostały zniszczone i spalone bezpowrotnie wraz z dokumentami Kancelarii Kurii Ewangelicko-Augsburskiej, prawdopodobnie w trakcie gdy zajmowano kościół Zmartwychwstania Pańskiego przy ul. Warszawskiej 18 w Katowicach. Przez krótki czas zajęty budynek kościoła Zmartwychwstania Pańskiego oddany został Kościołowi rzymskokatolickiemu i był kościołem szkolnym pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli, żeby ostatecznie w 1947 r. wrócić do prawowitych rąk. Od lat 70. XX w. teren cmentarza był terenem zielonym, służył jako skwer miejski i plac zabaw. W pobliżu wzniesiono gmach Biblioteki Śląskiej oddany do użytku w 1998 r. W roku 2002 r. z inicjatywy Urzędu Miasta Katowice i Parafii Ewangelicko-Augsburskiej wzniesiono tablicę upamiętniającą pochowanych mieszkańców, których szczątki znajdują się do dziś w tym miejscu, a znajdujące się tam najczęściej grobowce są do dziś jedynie zasypane ziemią i porośnięte trawą. Od 2011 r. miejsce to nosi imię Richarda Holtzego.

Tekst Teresa Czapla, Zdjęcie Krzysztof Szewerda

Jezus Chrystus Król Wszechświata

W niedzielę 26 listopada przypada święto Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

Z tej okazji ks. profesor Józef Kozyra wyjaśnia nam, jak św. Mateusz w Ewangelii uzasadnia i opisuje królowanie Jezusa Chrystusa Króla.

Zapraszam do wysłuchania 21-minutowej konferencji.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/9-aktualnosci/66-konferencje-ksiedza-profesora-jozefa-kozyry>

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Antoni Winiarski

Informacja z zebrania Zarządu KIK w Katowicach 15 listopada 2023 r.

1. Omawiano program XLIII Ogólnopolskiej Pielgrzymki Klubów Inteligencji Katolickiej na Jasną Górę 18 listopada br.
2. Ustalono datę spotkania opłatkowego – 4 stycznia 2024 r.
3. Termin zebrania sprawozdawczo-wyborczego ustalony będzie w grudniu.

Zofia Osiecka

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Golgota Polska przy kościele wojskowym w Gliwicach – 11 IX 2023. OD SZEFA WOJSKOWEGO CENTRUM REKRUTACJI W GLIWICACH ppłk Piotr TADEUSIAK wraz z żołnierzami i pracownikami Resortu Obrony Narodowej.

Rosyjska zdrada Tuska

Jak nazwać rezygnację z systemu rakietowego chroniącego własny kraj... (...)

Sławomir Cenckiewicz i Michał Rachoń udowodnili w „Resecie” – wbrew temu, co twierdził Tusk – że decyzja, iż badanie katastrofy smoleńskiej odbędzie się według załącznika 13. do konwencji chicagowskiej, musiała zostać już podjęta 10 kwietnia między godz. 9:30 a 11, gdy ówczesny premier RP na wieść o tragedii wyruszył z Sopotu do Warszawy i rozmawiał przez telefon z Putinem oraz Miedwiediewem. Właśnie o załączniku nr 13 już kilka godzin później dyskutował bowiem z ministrem Cezarym Grabarczykiem szef Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych Edmund Klich.

Co ciekawe – nie istnieje żaden dokument opisujący powód wyboru konwencji chicagowskiej jako sposobu badania katastrofy smoleńskiej. Nie zachowała się też żadna notatka opisująca rozmowy telefoniczne Tuska z Putinem i Miedwiediewem z 10 kwietnia 2010 roku. Już 24 września 2010 roku Donald Tusk został powiadomiony, że Rosjanie w trumnie prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego (a także kilku innych ofiar katastrofy smoleńskiej) złożyli zwłoki innej osoby. O zamianie ciał dowiedziała się też wtedy komisja Millera i Naczelna Prokuratura Wojskowa. Mimo to informacji tej nie przekazano bliskim prezydenta, a ekshumacje świadomie zablokowano. Co więcej, Tusk w marcu 2012 roku sugerował, że rodziny smoleńskie domagające się ekshumacji mają... problemy emocjonalne.

Służby Tuska wydawały też Rosjanom „smoleńskich świadków”. 10 maja 2010 roku do ambasady RP w Moskwie zgłosił się Rosjanin twierdzący, że ma informacje o zamachu w Smoleńsku. Polskie służby nie dość, że nie zrobiły nic, aby zweryfikować jego słowa, to jeszcze wysłały jego dane rosyjskiej Federalnej Służbie Bezpieczeństwa (FSB). Pod decyzją o przekazaniu FSB danych osobowych rosyjskiego informatora podpisało się dwóch zastępców szefa AW: Marek Stępień (odpowiadający w Agencji za sprawy operacyjne) i Piotr Juszczak.

Inny Rosjanin, który zgłosił się do polskich władz w 2010 roku, chciał przekazać informacje wskazujące na udział osób trzecich w katastrofie smoleńskiej. Także jego dane przekazano rosyjskim służbom specjalnym, nie zweryfikowawszy przedtem jego wiedzy.

Grzegorz Wierchołowski, Gazeta Polska, nr 46 (1578), 15 XI 2023, s. 6-11
Opracowanie Stanisław Waluś

List przewodniczącego KEP, arcybiskupa poznańskiego Stanisława Gądeckiego do Papieża Franciszka

Rzym, 9 października 2023 roku

Wasza Świątobliwość,

W dzień rozpoczęcia Synodu otrzymałem mailem dokument zatytułowany „Decyzja Drogi Synodalnej Kościoła Katolickiego w Niemczech”. Punktem wyjścia do analizy sytuacji Kościoła katolickiego w tym kraju jest kryzys nadużyć seksualnych w niemieckim Kościele. Autorzy wydają się tak zawstydzeni sposobem reakcji niemieckich biskupów na doniesienia o nadużyciach seksualnych ze strony duchownych, że postanawiają dokonać rewolucji obyczajowej i prawnej w Kościele powszechnym. Jednak wydaje się, że nie byłaby to rewolucja ewangeliczna, lecz raczej inspirowana ideologiami lewicowo-liberalnymi.

W Instrumentum laboris (B 3.4) postawiono pytanie o stopień autorytetu doktrynalnego jaki można przypisać rozeznaniu dokonywanemu przez pojedynczą konferencję episkopatu oraz przez zgromadzenie kontynentalne. Chodzi o to, czy mogą one być „pojmowane jako podmioty o konkretnych kompetencjach, łącznie z pewnym autentycznym autorytetem doktrynalnym”? Wydaje się, że poszukując odpowiedzi nie można abstrahować od tego, co działo się w związku z ogłoszonym przez Waszą Świątobliwość procesem synodalnym, i co może mieć jawny lub ukryty wpływ na przebieg rzymskich sesji Synodu.

Trzy główne tematy, to zmiana ustroju Kościoła, zmiana nauczania na temat moralności seksualnej oraz udzielanie kobietom święceń diakonatu i prezbiteratu. Pierwsze jest warunkiem sine qua non realizacji kolejnych celów. W punkcie wyjścia przyjmuje się zasadę inkulturacji. Kościół powinien jak najbardziej upodobnić się do świata, który w swojej liberalno-demokratycznej wersji stanowi wzorzec humanizmu. Kościół rzeczywiście „docenia demokrację”, ale tylko wówczas, gdy ufundowana jest ona na gruncie poprawnej koncepcji osoby. Przypomina także, że „łatwo przemienia się [ona] w jawny lub zakamuflowany totalitaryzm” (CA 46). Pojawia się pytanie, gdzie faktycznie demokracja funkcjonuje w oparciu o poprawną koncepcję osoby ludzkiej, tzn. np. szanując prawo do życia każdego człowieka od momentu poczęcia do naturalnej śmierci? Ponadto przy wszystkich swoich do-

brych cechach, liberalna demokracja nie jest w pewnością jedynym dobrym ustrojem. Wystarczy przypomnieć sobie klasyfikację ustrojów politycznych dokonaną przez Arystotelesa.

Synodale Weg domaga się, aby Kościół przyjął za swój ustrój polityczny dominujący dzisiaj na Zachodzie, wraz ze wszystkimi zasadami działania demokratycznej biurokracji, poczynając od nadzoru świeckich nad duchowieństwem, transparentnością procesów podejmowania decyzji, uczestnictwem świeckich w obsadzaniu stanowisk kościelnych czy kadencyjnością sprawowania urzędów. Władza papieża i biskupów powinna być ograniczona i podlegać nadzorowi świeckich zorganizowanych w równoległą do hierarchicznej strukturę władzy.

Drugim tematem jest błogosławienie różnego typu związków niesakramentalnych, w tym związków osób jednej płci. Można postawić pytanie, po co błogosławieństwo ludziom żyjącym w grzechu? Udzielona odpowiedź jest stosunkowo prosta: ludzie ci sami zgłaszają się po błogosławieństwo, a poza tym – jak twierdzą autorzy dokumentu – ludzie ci nie żyją w grzechu śmiertelnym i nie są pozbawieni łaski. Grzechem natomiast jest nauczanie Kościoła, które jest odbierane nie tylko jako niemiłosierne i dyskryminujące, ale wręcz – zdaniem autorów – czyni Kościół odpowiedzialnym za prześladowania i samobójstwa osób transgender. Kościołowi bowiem nie wolno negatywnie oceniać żadnego ludzkiego zachowania, które podejmowane jest w imię miłości. Miłość usprawiedliwia wszystko i czyni wszystko dobrym. Wszystko, co jest wyrazem auto-determinacji z zasady jest dobre i za takie powinno być uznane przez Kościół. Uznanie zaś oznacza tu udzielenie błogosławieństwa. Za sprawą uzyskanego benedictio (a nie przez nawrócenie) ludzie chcą ustawić swoje życie w kierunku Boga, mimo iż ich działanie pozostaje sprzeczne z prawem Bożym.

Tradycyjnie w nauczaniu Kościoła relacje między ludźmi, włączając w to relacje seksualne, podlegają moralnemu wartościowaniu. Św. Augustyna wprowadzało w zdumienie, że nie tylko święci i oddani całym sercem Bogu kierują się w życiu miłością, ale czynią tak również zatwardziali grzesznicy. Wystarczy pomyśleć o rabusiach grasujących na drogach, którzy raczej zniosą najcięższe tortury, niż wyjawia imiona swoich towarzyszy. „Nie byłoby do tego zdolni, gdy nie było w nich wielkiego uzdolnienia do miłości” (Facere tamen ista sine magno amore non potestant) [1]. Istnieją jednak dwa rodzaje miło-

ści: „miłość Boża aż do pogardy siebie samego posunięta” i „miłość własna aż do pogardy Boga posunięta”[2]. Miłość zatem nie wszystko usprawiedliwia i nie wszystko czyni dobrym. Zgodnie zaś z podejściem katolickim traktujemy z szacunkiem każdego człowieka, ale nie każdy ludzki wybór.

Autorzy dokumentu oczekują, że Kościół uzna za dobre i prowadzące do uświęcenia, obok małżeństwa sakramentalnego, także „wolne związki”, związki cywilne, związki partnerskie, związki osób jednej płci itp. Społeczna ich akceptacja – ich zdaniem – musi znaleźć wyraz w liturgii Kościoła. Słuchając tego trzeba pamiętać, że, z godnie z dynamiką tego procesu dostrzeganą w świeckim świecie, legalizacja związków partnerskich jest tylko pierwszym krokiem na drodze do „małżeństwa dla wszystkich”. Proponowane *vacatio legis* tzn. podjęcie decyzji dziś, a wprowadzenie jej w życie „dopiero” w marcu 2026 r. ma na celu osłabienie sprzeciwu ze strony wiernych. Zdaniem Synodale Weg całe nauczanie Kościoła na temat gender powinno być gruntownie zmienione, gdyż nie odpowiada samorozumieniu osób transgender. Zawiera jedynie – jak mówią – kościelne „insynuacje”. Żądanie obejmuje także reinterpretację Biblii, w tym Księgi Rodzaju 1,27.

Autorzy dokumentu wysuwają szereg praktycznych propozycji, poczynając od niezapisywania płci dziecka w metryce chrztu, możliwość zmiany imienia i płci w akcie chrztu, poprzez zapewnienie osobom transgender dostępu do sakramentów, w tym do kapłaństwa i do życia konsekrowanego, po obowiązek używania w Kościele niedyskryminującego języka i treningi dla duchownych, jak służyć osobom transgender. Wszystko w imię tzw. najnowszych osiągnięć nauk społecznych. Istnieje jednak ryzyko, że ustalenia naukowe, na które powołuje się Synodale Weg są błędne, podobnie jak w przypadku innej popularnej niedawno teorii rasizmu.

Gdyby konferencjom episkopatów bądź też zgromadzeniom kontynentalnym została udzielona kompetencja doktrynalna, powyższe tezy zostałyby uznane za katolickie i – być może – zostałyby narzucone innym konferencjom kontynentalnego zgromadzenia, pomimo ich ewidentnie niekatolickiego charakteru.

Jako przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski z synowskim oddaniem i szacunkiem wobec apostolskiego urzędu Następcy Św. Piotra, a jednocześnie z zatroskaniem i smutkiem wobec decyzji Niemieckiej Drogi Synodalnej, pragnę

zwrócić uwagę Ojca Świętego na te skrajnie niedopuszczalne i niekatolickie tezy Synodale Weg, ufając że depozyt apostolski, którego Stróżem i Powiernikiem jest Wasza Świątobliwość pozostanie nienaruszony.

Świadomość siły, która tkwi w prawdzie ożywia moją nadzieję wobec trwającego synodu, by nie był on w żaden sposób zmanipulowany i wykorzystany do autoryzacji niemieckich tez, otwarcie sprzecznych z nauczaniem Kościoła katolickiego.

Matce Kościoła życie i posługę Waszej Świątobliwości powierzam, zapewniając o modlitwie wiernych i pasterzy Kościoła, który jest w Polsce oraz proszę o apostolskie błogosławieństwo.

Z synowskim oddaniem,

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Przypisy.

[1] Św. Augustyn, *Discorsi III/2* (151-183) sul Nuovo Testamento, Citta' Nuova Editrice, Roma 1990, 169, 11, 14, s. 794.

[2] *Facerunt itaque civitates duas amores duo, terram scilicet amor sui usque ad contemplum Dei, caelestem vero amor Dei usque ad contempla sui. Denique illa in se ipsa, haec in Domino gloriatur* (Św. Augustyn, *Państwo Boże*, XIV, 28, Wydawnictwo Antyk, Kęty 1988, s. 546).

<https://www.tysol.pl/a112998-list-abp-gadeckiego-do-papieża-sprzeciwiający-sie-niemieckiej-dro-dze-synodalnej-niekatolickie-tezy>

pobrane 17 XI 2023 r.

Nasz Dziennik, nr 265 (7833), 16 XI 2023, s. 13
Stanisław Waluś

Polscy biskupi przeciwko rewolucji w Kościele

List do papieża, datowany na 9 października br., został napisany w Rzymie, w czasie trwania pierwszej sesji XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów (synodu o synodalności). (...)

Ataki na Arcybiskupa

Co ciekawe, po opublikowaniu listu i wywiadu kilku komentatorów ze środowisk kościelnych zaatakowało abp. Gądeckiego.

Jezuita Jacek Prusak zarzucił mu „nastroje antyniemieckie”, dodając, że inaczej by mówił, „gdyby prokuratura weszła mu do kurii”. Groźba

przypominająca metody, którymi komuniści walczyli z Kościołem. Tomasz Terlikowski opublikował natomiast tekst, w którym fałszywie oskarżał arcybiskupa o atak na papieża Franciszka i insynuował, że może skończyć on jak amerykański bp. Joseph Strickland, ukarany za krytykowanie papieża. Zamiast kłótni i dyskusji z tezami arcybiskupa mamy do czynienia z perfidnymi groźbami. Taka krytyka mówi przede wszystkim o już wspomnianych wpływach niemieckich, istniejących także w polskim Kościele. (...) Warto przypomnieć, że na synodzie o rodzinie, który odbył się w 2015 r., to właśnie polska delegacja, w której był abp Gądecki, śp. bp Henryk Hoser i bp Jan Wątroba, należała do najmocniej sprzeciwiających się niektórym tendencjom liberalizacji Magisterium.

*Goran Andrijanić, Sieci, nr 48 (574),
27 XI – 3 XII 2023, s. 48-49
Wybrał Stanisław Waluś*

PetycjaONLINE.pl

Jego Ekscelencja
Arcybiskup Stanisław Gądecki
Metropolita Poznański

Czcigodny Księżu Arcybiskupie!

Serdecznie dziękuję za wypowiedzi, które w ostatnim czasie opublikowały polskie media. Wobec zamętu, który w ostatnim czasie widać w Kościele, potrzebny był głos, który przypomina niezmiennie nauczanie Kościoła Katolickiego. Jestem wdzięczny, że ten głos zabrzmiał ze strony Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski.

Zachęcanie cudzołożników do przyjmowania Komunii Świętej, błogosławienie par jedнопłciowych, nadzór świeckich nad kapłanami to postulaty zrealizowane już w Niemczech, które mają być wzorem dla całego Kościoła. Zmianom tym towarzyszy upadek wiary i moralności, a także podporządkowanie Kościoła władzom politycznym.

Kwestionujący apostolską wiarę Kościół niemiecki dysponuje olbrzymimi środkami finansowymi, pochodzącymi z podatków ściąganych przez państwo. Pieniądze te wykorzystywane są do prób korumpowania innych Kościołów i narzucania im sprzecznych z depozytem wiary poglądów. Szczególnie widać to podczas Synodu o synodalności.

Wystąpienie Księdza Arcybiskupa daje nadzieję, że kryzys zagrażający tożsamości Kościoła Katolickiego zostanie przezwyciężony. Jeszcze raz dziękuję za to świadectwo miłości do Kościoła i wiernych powierzonych Księdzu opiece.

Z wdzięcznością i zapewnieniem o modlitwie,

<https://petycjaonline.pl/podziekuj-arcybiskupowi-gadeckiemu/>

Robert Prorok, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś, Antoni Winiarski...

Między innymi wyżej wymienieni członkowie KIK w Katowicach podpisali w/w list (27.11.2023 o godz. 18.25 było 3036 listów). O ile ktoś chciałby, aby informacja o podpisaniu przez niego ukazała się w biuletynie, proszony jest przesłać e-mail na mój adres w stopce na końcu biuletynu.

Stanisław Waluś

Kardynał Müller a dwuznaczności papieża Franciszka

Profesor Leonardo Lugaresi, badacz pierwszych wieków chrześcijaństwa i Ojców Kościoła, 20 października br. błyskotliwie skomentował list kardynała Gerharda Müllera do kardynała Dominika Duki. Jego zdaniem list wskazuje sposób uniknięcia celowych, systematycznych dwuznaczności papieża Franciszka w niektórych kwestiach doktrynalnych.

Oto pełny tekst listu profesora Lugaresi do kardynała Duki:

Drogi Mistrzu,

Uważam, że list, w którym kardynał Gerhard Ludwig Müller upublicznił swoją ocenę odpowiedzi udzielonej przez Dykasterię Nauki Wiary na „dubia” wyrażone przez kardynała Dominika Dukę, w imieniu biskupów Republiki Czeskiej, w sprawie interpretacji „Amoris laetitia”, jest dokumentem bardzo znaczącym.

Dzieje się tak nie tylko ze względu na wysoką jakość jego treści teologicznych, ale także przede wszystkim dlatego, że zawiera cenne wskazówki dotyczące metody, która pomoże wielu dobrym katolikom wyostać się z trudnej sytuacji aporii [trudność w rozumowaniu, pozornie nie dająca się przezwyciężyć], w której się obecnie znajdują, uwięzieni pomiędzy szczerym pragnieniem dalszego posłuszeństwa Papieżowi a głębokim dyskomfortem, żeby nie powiedzieć cierpieniem, jakie pewne aspekty jego nauczania powodują

w ich sumieniach, z powodu czegoś, co wydaje się im wyraźną nieciągłością, jeśli nie prawdziwą sprzecznością z dotychczasowym nauczaniem Kościoła.

W pewnym sensie tekst kardynała Müllera stanowi w rzeczywistości punkt zwrotny w dynamice tego procesu formułowania pytań, „dubia”, za pomocą którego niewielka, ale w żadnym wypadku nieistotna grupa kardynałów próbowała w ciągu tych lat zaradzić temu, co wielu wydaje się być wadą nauczania papieża Franciszka, a mianowicie jego dwuznacznością.

Twierdzenie, że nauczanie Papieża jest często niejasne, nie oznacza bycia wobec niego wrogiem czy lekceważącym: powiedziałbym, że jest to przede wszystkim stwierdzeniem oczywistego faktu. Jak ty sam Mistrzu, przypomniawszy przedstawiając list Müllera, znana jest niezliczona ilość przypadków, w których Papież formułował oświadczenia dwuznaczne (w tym sensie, że pozwalają na sprzeczne interpretacje) i/lub są ze sobą sprzeczne w tym sensie, że są nawzajem rozbieżne, a ilekroć proszono go o jednoznaczne określenie ich znaczenia, albo unikał odpowiedzi, albo odpowiadał często pośrednio, w równie dwuznaczny i niezrozumiały sposób.

W takim „modus operandi” dwuznaczność nie wydaje się więc przypadkowa, ale istotna, ponieważ odpowiada płynnej idei prawdy, która nie znosi jakiegokolwiek formy definicji pojęciowej, uważając ją za sztywność pozbawiającą życie chrześcijańskiego przesłania. Aksjomat, że „rzeczywistość jest nadrzędna nad ideą”, do którego wielokrotnie nawiązuje papież Jorge Mario Bergoglio, jest w rzeczywistości używany w taki sposób, że miażdży zasadę niesprzeczności i w konsekwencji stwierdzenie, że nie można wyznawać określonej idei a zarazem jej przeciwieństwo.

Nowość stanowiska kardynała Müllera polega moim zdaniem na tym, że to on odpowiedział na pytania zadane przez jego braci biskupów prefektowi Dykasterii ds. Nauki Wiary (a więc ostatecznie papieżowi, który go mianował) i odpowiedział tak, jak powinien był to zrobić jego obecny następca na tym urzędzie, to znaczy w sposób jasny, racjonalnie uzasadniony i zgodny z danymi Objawienia, przekazanego nam przez Świętą Tradycję i Pismo Święte.

Ale czy nie oznacza to uzurpowania sobie funkcji, która do niego nie należy i podważenia autorytetu Papieża? Aby odpowiedzieć na to pytanie, należy pamiętać, że pomimo całej magmowej płynności obecnego „nowego Magiste-

rium” pozostaje jednak stały punkt, zawsze potwierdzany przez Papieża i wszystkich jego współpracowników bez wyjątku, a nigdy nie zaprzeczają, a jest nim stwierdzenie całkowitej ciągłości pomiędzy nauczaniem Franciszka i jego poprzedników, w szczególności Benedykta XVI i Jana Pawła II. „Nauka się nie zmienia” – powtarzano tysiąc razy niczym mantrę wątpliwym i zaniepokojonym katolikom.

To właśnie w tym miejscu pojawia się argument Müllera, który z urzekającą prostotą „jaja Kolumba”, wskazujący nam drogę: jeśli w jakimkolwiek problemie magisterium Jana Pawła II i Benedykta XVI jasne i jednoznaczne, a z drugiej strony Franciszka wydaje się niejednoznaczne i podatne na interpretację w sensie sprzecznym z nimi, z zasady ciągłości wynika, że gdy my wierni nie rozumiemy (a Papież nie wyjaśnia), możemy spokojnie zwrócić się do jego poprzedników i postępować zgodnie z ich naukami, jakby były jego własnymi, gdyż on sam gwarantuje nam, że nie ma żadnej nieciągłości. Tak naprawdę religijną zgodę inteligencji i woli można wyrazić jedynie na to, co rozumiemy poprawnie: nie możemy zgodzić się na stwierdzenie, którego znaczenie nie jest dla nas jasne.

W istocie interwencja kardynała Müllera wskazuje nam kierunek, w którym powinniśmy podążać: katolicy posiadają bardzo bogate dziedzictwo, które wywodzi się z dwudziestu wieków rozwoju doktryny chrześcijańskiej, a które w ostatnich latach zostało dobrze pogłębione, sformułowane i zastosowane w sytuacjach i problemach współczesnej rzeczywistości. Zwłaszcza dzięki pracy wielkich papieży, takich jak wspomniani powyżej. Znajdujemy tam odpowiedzi, których potrzebujemy. Postępujemy zgodnie z tym, a nie popełnimy błędu.

To, co dziś celowo pozostawia się niejednoznaczne, dla sumienia pozostaje nieistotne właśnie ze względu na swoją dwuznaczność w porównaniu z tym, co było jasno określone w przeszłości. Przebywa ono, że tak powiem, w areszcie ze względu na zasadę ciągłości.

Dopiero z chwilą, gdy Papież jednoznacznie oświadczy, że nie jest już konieczne wyrażanie zgody na magisterium jego poprzedników, ponieważ zostało ono uchylone przez jego własne, ważność tej ciągłości upadnie. Jednak w tym momencie upadłoby wiele innych rzeczy. I możemy ufać, że tak się nie stanie.

Leonardo Lugaresi

<https://acnmex.com/el-cardenal-muller-ensena-como-remediar-las-ambiguedades-de-francisco/>

przedstawił Wojciech Pillich

Wanda Półtawska odeszła do Pana 2 listopada 1921 – 25 października 2023

Wprowadzenie

Pamiętam do dziś spotkanie z Wandą Półtawską w Centrum Edukacyjnym im. Jana Pawła II. w Gliwicach. Spotkanie to odbyło się w środę 27 listopada 2013 r. o godz. 18. Sprawozdanie z niego zamieściłem w biuletynie „Dłatego” nr 1 (265) z 6 I 2014 r. na str. 12-13. Niżej moje zdjęcie z tego spotkania.

Zmarłej Wandzie Półtawskiej poświęcił część homilii ks. proboszcz parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i Świętego Walentego w Bielsku-Białej Lipniku podczas Mszy św. o godz. 8.00 1 listopada 2023 r. Zapamiętałem, że była jego profesorem w seminarium, a studenci nazywali ją „Wanda co Niemca nie chciała”. 9 lat temu przeznaczając tygodniki Gość Niedzielny i Niedziela na makulaturę zostawiłem sobie dwa egzemplarze – z podobizną Wandy Półtawskiej na pierwszej okładce uważając, że jest tak ważną osobą, że jak umrze, to mogą mi się przydać. W niniejszym opracowaniu Czytelnicy „Dłatego” nie znajdą życiorysu, ani opisu wielkości tej Polski – chyba największej w okresie przełomu wieków.

Gość Niedzielny, nr 24, rok XCI, 15 VI 2014

KTO W POLSCE MA TYTUŁ, BY WZYWAĆ LEKARZY DO OBRONY KAŻDEGO ŻYCIA? DR WANDA PÓŁTAWSKA. ZAPRACOWAŁA NA TO WŁASNĄ BIOGRAFIĄ. s. 22
TEMAT GOŚCIA
WANDA PÓŁTAWSKA

Piotr Legutko: Jestem staroświecka i to sobie chwale, s. 22-23

Niedziela, nr 12, 23 III 2014

RATOWAĆ ŚWIĘTOŚĆ APELUJE DR WANDA PÓŁTAWSKA

LIST OTWARTY DO LEKARZY I STUDENTÓW MEDYCYNY Z OKAZJI KANONIZACJI POLSKIEGO PAPIEŻA JANA PAWŁA II 12, 13, 14

Ratować świętość. O priorytetach duszpasterskich bł. Jana Pawła II, jego metodach wychowawczych, największych życiowych pasjach oraz o drogowskazach dla współczesnego Kościoła z dr Wandą Półtawską rozmawia ks. inf. Ireneusz Skubiś, s. 12-13

Wanda Półtawska: List otwarty do lekarzy i studentów medycyny z okazji kanonizacji polskiego papieża Jana Pawła II, s. 14

Niedziela, nr 45, 5 XI 2023

Odeszła Wanda Półtawska, przyjaciółka św. Jana Pawła II

DROBNA KOBIETA WIELKI CZŁOWIEK

Katarzyna Cincio: Nazywał ją siostrą, s. 22

Monika Jaworska: Nie jesteś byle kim!, s. 23

Teresa Król, Andrzej Róg, Magdalena i Paweł Zastrzeżyńscy, ks. dr Robert Ogrodnik: Pokazała jak żyć, s. 24-25

Nasz Dziennik, nr 249 (7817), 26 X 2023

Krzysztof Gajkowski: Zawsze za życiem. W wieku prawie 102 lat zmarła sp. dr Wanda Półtawska, lekarz, niestrudzona obrończyni życia i rodziny, świadek świętości Jana Pawła II, s. 1 i 12

Promieniowała świętością. Rozmowa z ks. prał. Andrzejem Kuflikowskim, kustoszem sank-

tuarium św. Ojca Pio na Gocławiu w Warszawie. Rozmawiała Małgorzata Bochenek, s. 13

Nasz Dziennik, nr 254 (7822), 2 XI 2023

Kochała Polskę

Śp. dr Wanda Półtawska, profesor nadzwyczajny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie była prawdziwą uczennicą Jezusa. (...) Pośmiertnie decyzją ministra edukacji i nauki śp. dr Wanda Półtawska została odznaczona medalem „Zasłużony dla Nauki Polskiej Sapientia et Veritas”, otrzymała go m.in. „za wybitne osiągnięcia w zakresie działalności naukowej, dydaktycznej oraz organizacyjnej”. (...) W czasie pogrzebu ludzie z różnych stron Polski, którzy przybyli pożegnać śp. dr Wandę Półtawską, mieli ze sobą transparent z hasłem „Santa Subito” – „Święta od razu”. Podobne transparenty z głosem ludu przekonanego o świętości osoby, która przeszła do domu Ojca, pojawiły się w czasie pogrzebu św. Jana Pawła II, ale też Papieża Benedykta XVI. (...)

Małgorzata Bochenek, s. 13

Gazeta Polska Codziennie, nr 208 (3547), 26 X 2023

ODESZŁA DO PANA WIELKA OSOBA, STRAŻNICZKA NARODOWYCH I KATOLICKICH WARTOŚCI PROF. WANDA PÓŁTAWSKA PROWADZIŁA POLSKĘ KU WIELKOŚCI

To postać absolutnie wyjątkowa dla naszej epoki. Ta kobieta jest nade wszystko świadkiem zmagania tajemnicy nieprawości i tajemnicy zmiłowania – mówi nam o zmarłej prof. Wandzie Półtawskiej ks. prof. Paweł Bortkiewicz. Była lekarzem psychiatrą, orędowniczką życia, przyjaciółką papieża Jana Pawła II. Uhonorowana została Orderem Orła Białego i kilka miesięcy temu Nagrodą Człowieka 30-lecia „Gazety Polskiej”. Zmarła w nocy z 24 na 25 października. Jednego z ostatnich wywiadów udzieliła naszym mediom. s. 1

Maria Kobylińska: Prowadziła Polskę ku wielkości, s. 6

Gazeta Polska Codziennie, nr 212 (3551), 2 XI 2023

WANDA PÓŁTAWSKA BĘDZIE WZOREM DLA NOWYCH POKOLEŃ POLAKÓW

To ziarno przyniesie plon obfity! Działała w konspiracji w czasie niemieckiej okupacji, przeszła przez piekło obozu w Ravensbrück, po

wojnie całkowicie zaangażowała się w pomoc innym. (...), s. 1

To ziarno przyniesie plon obfity!

Prof. Wanda Półtawska była niezwykle kobietą, która życie poświęciła służbie innym. (...) Ceremonia pogrzebowa prof. Półtawskiej rozpoczęła się we wtorek 30 października o godz. 13 w bazylice Mariackiej w Krakowie, a poprowadził ją kard. Stanisław Dziwisz. Uroczystości miały charakter państwowy i udział w nich wzięli m.in. prezydent RP Andrzej Duda wraz z pierwszą damą Agatą Kornhauser-Dudą, szefowa MRiPS Marlena Małąg, szef MEiN Przemysław Czarnek, a także parlamentarzyści i licznie zebrani wierni. (...)

Jan Przemyski, s. 4

Gazeta Polska

Tomasz Łysiak: Dusia – czyli rekolekcje z Wandą Półtawską, nr 44 (1576), 31 X 2023, s. 34-37

Jan Przemyski: Uosabiała wszystko, o co walczy nasze środowisko, nr 45 (1577), 8 XI 2023, s. 14-16

Ryszard Kapuściński: Pożegnanie prof. Wandy Półtawskiej, nr 46 (1578), 15 XI 2023, s. 60-61

Gość Niedzielny, nr 44, rok C, 5 XI 2023

Śp. Wanda Półtawska – radykalna miłośniczka życia. s. 1

Magdalena Dobrzyniak: Dusia odeszła, s. 43-45

Idziemy, nr 45 (939), 5 XI 2023

Strażniczka życia s.1

Irena Świerdzewska: Strażniczka życia, s. 18-19

Idziemy, nr 45 (939), 5 XI 2023

Krzysztof Ziemię: Niezapomniani, s. 5

Anna Meetschen: Przewodnicy po życiu, s. 8

Niezłomna wojowniczką, s.14

Polityka, nr 46 (3439), 8-14 XI 2023

Półtawska: duchowa siostra JP II, s. 1

Joanna Podgórska: Siostra Wanda, s. 32-34

Przewodnik Katolicki, nr 44, 5 XI 2023

UCZCIE SIĘ KOCHAĆ Wspomnienie o Wandzie Półtawskiej, s. 1

Szymon Bojdo: Uczcie się kochać, s. 24-25

Sieci, nr 44 (570), 30 X – 5 XI 2023-11-21

NYKIEL ŻEGNA PROF. WANDĘ PÓŁTAWSKĄ: „BRONIŁA PRAWDY W SPOSÓB NIEZŁOMNY”, s. 1

Marzena Nykiel: Broniła prawdy w sposób niezłomny, s. 42-43

**Tygodnik Powszechny,
nr 46 (3879), 8 – 14 XI 2023**

Przeglądałem w kiosku nr z 45 i nic o śp. Wandzie Półtawskiej nie znalazłem. Pomyślałem – może będzie w następnym tygodniu. Kupiłem i też nic nie znalazłem. Spojrzałem na pierwszą stronę i przeczytałem: Kraków 8 – 14 listopada 2023 nr 46 (3879). Katolickie pismo społeczno-kulturalne.

Pomyślałem o przysłowiu: „pod latarnią najciemniej”.

Tygodnik Solidarność, nr 45 (1815), 7 XI 2023

Agnieszka Żurek: „Dobro i tylko dobro”, s. 28-29

O śp. Wandzie Półtawskiej w Internecie

Wprowadziłem hasło „Wanda Półtawska nie żyje” potem „Wanda Półtawska pogrzeb” – zapisałem ponad 200 linków. Warto choćby ich tytuły przeczytać – co piszą różne portale o Zmarłej.

[Zestawienie na stronie internetowej KIK w Katowicach w zakładce „Teksty KIK i inne materiały”.](#)

Tekst, zdjęcia i skany Stanisław Waluś

**Uroczystość nałożenia paliusza
w Katowicach 26 listopada 2023 r.**

W 2015 roku papież Franciszek zdecydował, że paliusz, wręczony arcybiskupowi metropolii na Watykanie, nakładany jest na niego w jego własnej archidiecezji przez nuncjusza apostolskiego.

Nuncjusz apostolski w Polsce abp Antonio Guido Filiazzi.

W Święto Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w Archikatedrze w Katowicach nuncjusz apo-

stolski w Polsce arcybiskup Antonio Guido Filiazzi nałożył paliusz na ramiona arcybiskupa Adriana Józefa Galbasa SAC.

Nuncjusz apostolski nakłada paliusz.

Paliusz jest znakiem jedności metropolity ze Stolicą Apostolską oraz władzy sprawowanej przez arcybiskupa w swojej metropolii. Paliusz, utkany z białej wełny dwóch baranków, zakładany jest na ornat na ramiona, a końce paliusza opuszczane są na piersi i plecy. Na paliuszu wyszytych jest sześć czarnych krzyży równoramiennych. Niektórzy uważają, że paliusz noszony przez metropolitę nawiązuje do Dobrego Pasterza niosącego owcę na swych ramionach. Do umocowania paliusza posłużyły szpilki.

Msza św. rozpoczęła się obrzędem nałożenia paliusza. Homilię nuncjusza apostolskiego odczytał bp Marek Szkudło.

Abp Adrian Galbas, metropolita katowicki.

Na zakończenie Mszy św. abp Adrian Galbas podziękował wszystkim za wspólną modlitwę oraz nuncjuszowi papieskiemu, który tego ranka pielgrzymował do Matki Bożej Piekarskiej. Podziękował też Chrystusowi Królowi za jego miłosierną miłość.

Nuncjuszowi podziękowali przedstawiciele archidiecezji wręczając mu bukiet róż, który nuncjusz przekazał dla Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich, poprzez ręce kustosa, ks. kanonika dr. Mirosława Godzka.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski

Kongres Eucharystyczny 2024 cz. I

Serdecznie witamy na stronie Kongresu Eucharystycznego! Zapraszamy do udziału w Kongresie i do odwiedzania naszej strony!

Ja jestem z Wami (Mt 28, 20)

W Wielki Czwartek (6 kwietnia 2023 r.) podczas Mszy Krzyżma w katedrze w Gliwicach biskup Sławomir Oder zapowiedział zwołanie Kongresu Eucharystycznego:

Na koniec, w duchu zaufania Panu i posłuszeństwa przynagleniu miłości Boga i bliźniego pragnę zwrócić się, drodzy bracia i siostry, do każdego z Was, z prośbą o podjęcie drogi duchowego przygotowania do celebracji wydarzenia, które dojrzewa w moim sercu. (...) Pragnąłbym, aby właśnie w roku przyszłym odbył się w naszej diecezji kongres eucharystyczny. Jestem przekonany, że to wydarzenie pomoże nam wszystkim umocnić naszą wiarę, odnowi radość spotkania z Chrystusem oraz będzie okazją do doświadczenia jego bliskości, obecności – obecności Chrystusa, źródła prawdziwej radości człowieka, fundamentu nadziei, która nie może zawieść.

Terminy Kongresu Eucharystycznego 2024

Rozpoczęcie Kongresu Eucharystycznego:

diecezjalne: 24 marca 2024 r. – Niedziela Palmowa

w parafiach: 28 marca 2024 r. – Msza Św. Wieczerzy Pańskiej

Wspólne zakończenie:

30 maja 2024 r. w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

Co znajdziemy na stronie Kongresu? (...)

<https://diecezja.gliwice.pl/news/kongres-eucharystyczny-2024>

pobrał Stanisław Waluś

Sąd uchylił wyrok uniewinniający ponad 30 aktywistów, którzy złośliwie zakłócali mszę

Sąd Okręgowy w Poznaniu, jako sąd II instancji, uchylił we wtorek [21.11.2023] nieprawomocny wyrok uniewinniający ponad 30 osób oskarżonych w związku z protestem w poznańskiej katedrze po wyroku TK. Sprawą ponownie zajmie się sąd rejonowy. (...)

Sędzia Justyna Andrzejczak podkreśliła w uzasadnieniu wyroku, że Sąd Okręgowy w Poznaniu podzielił argumentację prokuratury zawartą w apelacji. Wskazała m.in., że zachowanie oskarżonych wykazywało znamiona „złośliwości”.

Orzeczenie wydane przez Sąd Okręgowy w Poznaniu jest prawomocne.

<https://www.tysol.pl/a113345-sad-uchylil-wyrok-uniewinniajacy-ponad-30-aktywistow-ktorzy-zlosliwie-zaklocali-msze>

pobrał i wybrał Stanisław Waluś

Z historii Powstań Śląskich

Cz. XX. Do walki cały Śląsk!

Wyimki: *Odezwa ta zrobiła wiele złego. Część powstańców, nawet z oddziałów liniowych, wróciła do pracy. Wróg by nie wpadł na taki pomysł dezorganizacji. – To co, zwyciężyliśmy, walk już nie będzie? – pytali powstańcy. – Trzymamy pozycje, więc niektórzy mogą wrócić do pracy?*

Niemieckim generałom i pułkownikom przyszło przegrywać ze śląskimi podpułkownikami, kapietanami, porucznikami, sierżantami, a nawet kapralami. Jaka podłość i buta przemawia przez tych, co do dziś twierdzą, że Ślązak to głupi robot, niezdolny do buntu.

Już w trzecim dniu powstania widać było znaczną różnicę w zachowaniu się żołnierzy włoskich i francuskich. Francuzi siedzieli w koszarach i nie dopuszczali tylko do zajęcia dużych miast. „Natomiast Włosi wystosowali do powstańców ultimatum, żądając rozbrojenia powstańców w powiatach rybnickim, kozielskim,

strzeleckim i pszczyńskim, grożąc w przeciwnym razie atakiem oddziału wojska włoskiego. Do tej ostateczności nie doszło, gdyż masowe demonstracje ludności cywilnej na rzecz powstania były zbyt żywiołowe, by można je było lekceważyć” – wspomina Jan Ludyga-Laskowski w swojej książce *Zarys historii trzech powstań śląskich* (s. 254).

Dowództwo Grupy „Wschód”, poruszające się szybko na zachód, czuło się też powołane do zorganizowania administracji na zajętych terenach. Od 5 maja tworzone miejscowe rady ludowe – podstawowe ogniwa samorządowego porządku prawnego i administracyjnego na ternie miast i gmin. Miały one być wyrazicielem „rzeczywistej woli ludności polskiej”. Z nich można byłoby w przyszłości skompletować rady powiatowe i przygotować wybory do Sejmu. „Koncepcja odbiegała od rozwiązań przyjętych przez rząd polski, co przysporzyło jej twórcom trudności, sprzeciw bowiem wobec działalności rad zgłosił sam Korfanty. Nie był to odosobniony przykład odmienności planów wojskowych i komisarza plebiscytowego. Inny rozdzźwięk powstał na tle sposobu finansowania powstania. Pewne fundusze napływały do rąk W. Korfanteo i Naczelnej Komendy Wojsk Powstańczych (NKWP), jednak docierające do Grupy Operacyjnej „Wschód” kwoty nie pokrywały potrzeb, np. żołd wypłacono zaledwie za 10 dni. Funduszy wymagała również działalność rad ludowych, a także wydawanie własnej gazety »Powstaniec«” – podaje Wanda Musialik w książce *Michał Grażyński* (s. 51).

W sztabie GO „Wschód” rozwiązanie problemu dalszego finansowania widziano w kontrolowanym uruchomieniu produkcji. Chciano też powołać konsorcja bankowe. „W. Korfantomu to rozwiązanie wydało się zbyt rewolucyjne” (jw., s. 51).

5 maja linia powstańczego frontu przebiegała: Gorzów Śl. – Olesno – Zębówice – Myślina – Sławęcice – Stare Koźle i dalej Odrą, aż do granicy czechosłowackiej. Właśnie 5 maja, gdy powstańcy osiągnęli tak wielki sukces, Korfanty skontaktował się z Warszawą. „Tego dnia, na skutek rozmowy premiera Wincentego Witosa z Wojciechem Korfantym, rząd RP stwierdził, że powstanie na Śląsku powinno zostać wkrótce zakończone, ponieważ osiągnęło swoje cele” – napisał Michał Cieślak w cytowanej już książce *Trzecie powstanie śląskie* (s. 27). Rozważano również sprawę niechęci Anglii i Włoch do powstania. Nazajutrz, 6 maja, podgrupa GO

„Wschód” pod dowództwem W. Fojkisa wyruszyła z Łabęd do ataku na Kędzierzyn. Pułk załbrski, dowodzony przez kpt. Cymśa, po pokonaniu Niemców w Ortowicach zajął Bierawę. Jeden z batalionów dotarł nawet do Starego Koźła, ale tam Włosi wspierali Niemców. (...)

Jadwiga Chmielowska

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/teksty-kik-i-inne-materialy>

*Cały tekst na stronie internetowej
KIK w Katowicach w zakładce
„Teksty KIK i inne materiały”.*

Wojna w Ukrainie. Cz. IX. Dzieci z Ukrainy

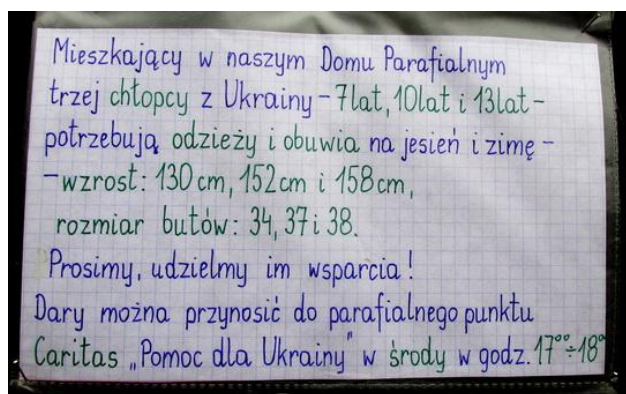
W Osiedlu im. Mikołaja Kopernika w Gliwicach od czasu najazdu Rosji na Ukrainę można spotkać ukraińskie dzieci. Musiały uciekać ze swojej ojczyzny, bo w Ukrainie były zagrożone przez agresora. Mieszkają między innymi w domu parafialnym ojców jezuitów, chodzą do polskiej szkoły, a gdy było ciepło nieraz spotykałem je na placu zabaw, gdy byłem tam ze swoim wnukiem.

Rysunek Saszy. Na rysunku czarny kotek, a nad nim żółty balonik z niebieską wstążeczką.

Gdy odbierałem mojego wnuka Wojtusia w poniedziałek 30 października 2023 r. ze świetlicy (chodzi do drugiej klasy Szkoły Podstawowej nr 12 w Gliwicach) dał mi rysunek, który dostał od koleżanki z klasy. Patrząc na ten rysunek zapytałem, czy ta koleżanka jest z Ukrainy? Odpowiedział, że tak. Zapytałem Wojtusia, z jakiej miejscowości? Nie wiedział. Pomyślałem potem, że dziecko mieszkało spokojnie w Ukrainie, a przez agresora, jakim jest Federacja Rosyjska, musiało uciekać.

Zima się zbliża, więc Caritas w naszej parafii zwrócił się z prośbą o buty i kurtki dla dzieci z Ukrainy, które mieszkają w domu zakonnym – jezuitów. Kto by pomyślał, że Rosja jest tak wytrwała w chęci zniewolenia sąsiedniego państwa – że dzieci w czasie trwającej napaści urosną tak, że będą potrzebowały zmieniać ubrania na większe.

Ogłoszenie na zewnętrznej tablicy ogłoszeń w parafii Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach (zdjęcie – 10 XI 2023). Mieszkający w naszym Domu Parafialnym trzej chłopcy z Ukrainy – 7 lat, 10 lat i 13 lat – potrzebują odzieży i obuwia na jesień i zimę – wzrost: 130 cm, 152 cm i 158 cm, rozmiar butów: 34, 37 i 38. Prosimy, udzielmy im wsparcia! Dary można przynosić do parafialnego punktu Caritas „Pomoc dla Ukrainy” w środy w godz. 17⁰⁰ ÷ 18⁰⁰.

I tu jeszcze wspomnienie o dzieciach z Ukrainy – tym razem z Zabrza. Było to chyba rok temu. Gdy zawoziłem biuletyny „Dłatego” dla zabrzańskiej sekcji KIK w Katowicach Krysia Partuś dała mi dla wnuków czekoladki. Biorę je niechętnie ze względu na dobro moich wnuków – troska o zdrowie zębów. Idąc do autobusu nr 32 ulicą Franklina Roosevelta zauważyłem dwoje starszych ludzi (kobieta i mężczyzna – chyba dziadkowie) z trójką dzieci, z których jedno było w wózku sportowym. Gdy ich mijalem, usłyszałem jak rozmawiali po ukraińsku. Zrobiło mi się smutno, gdy pomyślałem, że przez tego agresora...

... musieli uciekać z Ojczyzny. To nie byli natchodźcy, jakimi są nielegalni imigranci, korzystający z usług przemytników, którzy zachowują się chuligańsko chcąc sforsować granicę Polski z Białorusią. Po kilkunastu metrach wróciłem się i dałem im te słodycze. Podziękowali, a ja szybko poszedłem do przystanku. Bogu podziękowałem, że mogłem zrobić coś dobrego – cała piątka wyglądała raczej biednie.

Stanisław Waluś

Oświadczenie w sprawie ataków na obrońców granicy

Zostało zamieszczone w Dłatego nr 10 (382) z 22 X 2023 na str. 32.

Niżej uzupełniona 23 XI 2023 r. lista znanych mi osób, które podpisały oświadczenie. Są wśród nich członkowie KIK w Katowicach (również członkowie założyciele, Członkowie Honorowi, członkowie władz), kapłan katolicki i diakon katolicki.

Ewa Borkowska, Gliwice, prof. em. dr hab., Uniwersytet Śląski;

Henryk Jakubiec, Gliwice, mgr inż. emeryt;

Stanisław Juraszek, Turza Śląska, ksiądz katolicki

Stanisław Kowolik, Tarnowskie Góry, przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Sympozjum Tarnogórskiego;

Stanisław Kruszyński, Utrecht, diakon;

Jerzy Kuźnik, Luboń, dr inż., emeryt Politechniki Śląskiej;

Danuta Panek, Gliwice, inż. em.

Bolesław Pochopień, Zabrze, prof. dr hab. inż., przewodniczący AKO Katowice;

Izabela Prorok, Zabrze, emeryt;

Robert Prorok, Zabrze, inż./emeryt;

Andrzej Pułka, Gliwice, dr hab. inż., prof. Politechniki Śląskiej;

Czesław Ryszka, Czeladź, były poseł i senator VI-IX kadencji;

Jan Świtkowski, Katowice, emeryt, mgr inż.

Józef Uniowski, Gliwice;

Stanisław Waluś, Gliwice, dr hab. inż. em. prof. nadzw. Politechniki Śląskiej;

Maria Wieloch, Gdańsk, dr, Polska Akademia Nauk, emeryt;

Antoni Winiarski, Katowice, dr, emerytowany nauczyciel akademicki Uniwersytetu Śląskiego;

Stanisław Waluś

Święto Niepodległości w Bielsku-Białej

Obchody 105. rocznicy Święta Niepodległości w Bielsku-Białej, rozpoczęły się o godz. 12.00 na placu przed Ratuszem wspólnym odśpiewaniem Mazurka Dąbrowskiego, a na dawnym rynku w Białej częstowano grochówką i śpiewano pieśni patriotyczne.

W godzinach, popołudniowych, jak jest to od wielu lat, w bielskim kościele pw. Maksymiliana Kolbe została odprawiona Msza święta za Ojczyznę.

Liturgii przewodniczył ks. biskup Roman Pindel wraz z księżmi: Stanisławem Wawrzyńczykiem – proboszczem parafii, Antonim Młoczkiem – proboszczem parafii katedralnej, kpt. Krzysztofem Włosowiczem – kapelanem 18 Batalionu Powietrznodesantowego z Bielska-Białej, Piotrem Góra – sekretarzem ks. biskupa Romana oraz Andrzejem Chruszczem – proboszczem seniorem parafii św. Barbary w Mikuszowicach Krakowskich.

W Mszy św. uczestniczył ks. Michał Kuryło – proboszcz parafii prawosławnej Świętej Trójcy w Bielsku-Białej.

Zwracając się do zebranych ks. biskup Roman powiedział:

„2 listopada br. w Żywieckiej Konkatedrze miała miejsce niezwykła uroczystość z udziałem reprezentacji wojska, służb mundurowych, pocz-

tów sztandarowych, samorządowców oraz młodzieży. Uroczystość miała charakter wojskowy, a w krypcie Żywieckich Habsburgów, złożono ziemię z grobów ostatnich właścicieli zamku. Byli to Karol Olbracht Habsburg, jego żona Alicja i syn Karol Stefan. Uroczystość miała charakter wojskowy, ponieważ wszyscy troje w czasie II Wojny Światowej w różnych sposób włączyli się w walkę z niemieckim najeźdźcą”.

W dalszej części homilii ks. biskup Roman narysował sylwetki ostatnich właścicieli żywieckiego zamku: „Karol Olbracht brał udział w walkach o odzyskiwanie niepodległości i obronę granic Polski w wojnie z Rosją Sowiecką, dochodząc do stopnia pułkownika i odznaczenia przez Piłsudskiego Krzyżem Walecznych. Mając 52 lata, chciał jeszcze walczyć w 1939. Gdy po zakończeniu wojny obronnej wrócił do Żywca, 9 listopada został aresztowany przez Gestapo i osadzony w cieszyńskim więzieniu. W zamku żywieckim, gdzie się wychowywał, mówiło się po polsku. Nauczył się tej mowy ojciec, Karol Stefan, już przed I Wojną Światową uważający się za Polaka. Austriak z pochodzenia, ale pułkownik Wojska Polskiego, powtarzał, że słowa danego polski oficer złamać nie może.

Alicja, żona Karola Olbrachta Habsburga, pochodziła ze Szwecji, po ślubie w 1920 zamieszkała w Żywcu. Nauczyła się języka polskiego i identyfikowała się z Polską i mieszkańcami Żywiecczyny. Po uwięzieniu męża i zajęciu majątku, mogła zamieszkać pod strażą z córkami w dwóch pokojach. Niemiecki zarządca majątku mógł się domyślać jej konspiracyjnych kontaktów. Dlatego przeniesiono Alicję z dwoma córkami do Wisły, później do Turynii, niedaleko obozu w Buchenwaldzie. Wcześniej jednak Alicja weszła w kontakt z zamieszkałym w Zabłociu weteranem walk o odzyskanie niepodległości Polski, ks. Stanisławem Słonką, należącym do kierownictwa Związku Walki Zbrojnej na Żywiecczynie. Wobec niego w parku żywieckim

złożyła przysięgę partyzancką jako szeregowiec, przyjmując pseudonim Alicja 3056. Polecono jej prowadzić nasłuch stacji alianckich i sporządzać raporty. Korzystając z kontaktów rodzinnych do Szwecji i Hiszpanii w języku angielskim raportowała o aktach sabotażu w Żywiecczyźnie czy o eksterminacji Polaków.

Trzecim żołnierzem, z którego grobu została przywieziona ziemia do Żywca, był ich syn, Karol Stefan Habsburg. Wybuch wojny zastał go u rodziny matki w Szwecji. Postanowił walczyć w polskich siłach zbrojnych i w Wielkiej Brytanii w 1943 roku wstąpił do II Pułku Artylerii Motorowej, wchodzącej w skład I Dyw. Pancernej gen. Stanisława Maczka. Ładował wraz z innymi Polakami w sile 16 tysięcy żołnierzy w sierpniu 1944 roku. Miał udział w zamykaniu w kotle pod Falaise ogromnych sił niemieckich wojsk. Później maczkowcy walczyli w rejonie Ypres, wyzwalał Gandawę, Antwerpię i Brekę, kończąc swój szlak bojowy w Wilhelmshaven, gdzie przyjmowali kapitulację niemieckiej twierdzy. Troje członków rodziny Habsburgów z Żywca walczyło więc w trzech różnych formacjach: w odrodzonym po rozbiorach Wojsku Polskim, uczestnicząc w ruchu oporu na Żywiecczyźnie i w Armii Polskiej na Zachodzie. Za swoją postawę patriotyczną zostali pozbawieni posiadłości, które skonfiskowali Niemcy a później komunistyczne władze Polski, które pozbawiły ich także obywatelstwa i prawa do posiadania polskiego paszportu.

Karol Olbracht opuścił więzienie w Cieszynie z powodu stanu zdrowia. Po wojnie próbował leczyć się w Szwecji, zmarł jednak już w 1951. Żona wyjechała na jego pogrzeb i pozostała tam, szukając oparcia w rodzinie, pochowana obok męża w 1985. Oboje z ich synem zasłużyli na przywrócenie im należnego obywatelstwa, zasłużone odznaczenia oraz na symboliczny pogrzeb z honorami w Żywcu. Żywa i dobra pamięć o polskich i dobrych dla ludzi Żywiecczyzny Habsburgach wyrażała się w dużym udziale w tej uroczystości. Była to także dobra lekcja patriotyzmu i zachęta do działania na rzecz dobra wspólnego. Trzeba nieustannie nasze życie oceniać w świetle Ewangelii. Dziś odczytana stanowi dobry klucz dla zrozumienia patriotów z wyboru i walczących przeciw wrogom Polski, jakimi są wspomniani dziś Habsburgowie z Żywca. Dobrze zrozumieli słowa Jezusa, który mówił, że nie można dwom panom służyć. Nie wahali się, by być wiernym Polsce i w najlepszy możliwy sposób włączyć się w jej obronę,

umacnianie ducha czy uwolnienie Europy od zbrodniczej ideologii, zagrażającej wielu narodom”.

Na zakończenie ks. biskup Roman powiedział:

„W takim dniu jak dziś Bogu dziękujemy za powołanych do obrony naszej Ojczyzny w jej dziejach, za ich wierność i męstwo. Polecamy poległych i zmarłych, zwłaszcza tych, których groby są daleko albo nie wiadomo, gdzie. Dajemy też świadectwo o nich, przywołując ich z czcią, nie tylko w czasie apelu jako godny przykład umiłowania Polski i jej dziedzictwa. Polecamy w modlitwie teraźniejszość i przyszłość naszej Ojczyzny oraz jej sił zbrojnych. Modlimy się dziś w okresie światowego niepokoju, napięć oraz licznych i krwawych wojen, także u naszych granic. Modlimy się o sprawiedliwy i szczery pokój między narodami”.

W uroczystościach Święta Niepodległości w Bielsku-Białej udział wzięli parlamentarzyści, przedstawiciele władz miejskich i samorządowych, dowództwo wojska, policji i straży pożarnej, harcerze, Kompania Honorowa 18 Bielskiego Batalionu Powietrznodesantowego, Bielska Orkiestra Dęta – Formacja Wojskowa, poczty sztandarowe oraz licznie zgromadzeni bielszczanie.

Po Mszy św. uczestnicy (harcerze z pochodniami), przy dźwiękach orkiestry wojskowej,

przeszli na pobliski Cmentarz Wojskowy, na którym spoczywają żołnierze polegli w I i II wojnie światowej. Po modlitwie odbył się apel pamięci. Wspólnie odśpiewano hymn, została wciągnięta na maszt flaga biało-czerwona na maszt, a żołnierze 18. Bielskiego Batalionu Powietrznodesantowego oddali salwę honorową.

Delegacje uczestniczące w uroczystościach, złożyły kwiaty pod pomnikiem poległych w walce o wolność.

Na zakończenie uroczystości Święta Niepodległości w Bielskim Centrum Kultury im. Marii Koterbskiej odbył się koncert galowy z udziałem zespołu Organek. Zaprezentował on piosenki z albumu „Ocali nas miłość”.

Tekst i foto: Marian Szpak

Wybory parlamentarne i referendum 15 X 2023 r. cz. V

Wprowadzenie

Część IV znajduje się w biuletynie nr 9 (381) z 24 IX 2023 r. na str. 17-18. Tu zaprezentuję kilka zdjęć z plakatów wyborczych z Bielska-Białej i z Gliwic z moim komentarzem.

Przed wyborami zapytałem koleżankę sprzed lat z duszpasterstwa absolwentów w Katowicach, czy będzie głosowała na PiS. Odpowiedziała: nie – zawsze głosuję na narodowców. Kolega z Żywego Różańca, już po wyborach, powiedział mi, że małżeństwo z Żywego Różańca modliło się przed wyborami o zwycięstwo Tuska.

Szkoda, że ci katolicy nie przeczytali (tak myślę) artykułu Bogumiła Łozińskiego „Katolik wybiera” w Gościu Niedzielnym nr 40, rok C, z 8 października 2023 r., który został zamieszczony na str. 46-47. Przytoczę tylko wyimek z tego artykułu: „Katolik powinien oddać głos na

kandydata, który opowiada się **za wartościami fundamentalnymi** i należy do ugrupowania, które ma w swoim programie przestrzeganie tych wartości. Warto, aby sprawdził też, czy te deklaracje mają pokrycie w praktyce”.

Moim zdaniem wydane w maju 2023 r. stanowisko dotyczące wyborów Rady Stałej Konferencji Episkopatu Polski było bardzo mało przydatne dla wyborcy, który nie jest zaangażowany – natomiast powinno być rozesłane do komitetów wyborczych i powinny się z nim zapoznać osoby np. rozlepiające plakaty (ilustracja dalej – przypadek z Gliwic). Opublikowane we wrześniu „Vademecum wyborcze katolika” autorstwa Rady ds. Społecznych KEP stanowiło dobrą podstawę teoretyczną, ale było niewystarczające dla osoby nie zainteresowanej sprawami politycznymi. Dopiero artykuł Bogumiła Łozińskiego mógł pomóc przeciętnemu wyborcy katolikowi – ogólniej chrześcijaninowi. Wartościowy Przewodnik Wyborczy oraz podsumowanie programów kilku partii politycznych zostało opracowane przez CitizenGO.

Sam zastanawiałem się, czy nie głosować na reprezentanta Suwerennej Polski (dawniej Solidarna Polska), który był na liście Prawa i Sprawiedliwości, gdyż program i praktyka działania tego ugrupowania jest mi nieco bliższa niż Prawa i Sprawiedliwości. Kandydata tego nie znałem, a na liście PiS był Adam Micheżyński, którego znam zarówno z Solidarności w Politechnice Śląskiej, jak i z naszej parafii. Dałem głos na Adama, wiedząc, że gdyby był wybrany posłem, to by mnie nie zawiodł. Jeśli chodzi o Senat, to mając dwóch kandydatów; nie zagłosowałem na kolegę z Solidarności sprzed lat i z Rady Miejskiej pierwszej kadencji, który był w Pakcie Senackim, a zagłosowałem na kandydata Prawa i Sprawiedliwości, którego nie znałem. Na wszystkie cztery pytania referendalne odpowiedziałem „nie”. Nie mogę zrozumieć, skąd u niektórych wyborców była taka nienawiść do PiS-u, skoro w ciągu ośmiu lat rządów tyle dobrego zostało zrobione. Sąsiedzi mi pomogli. Sąsiad z klatki schodowej zadaje pytanie przeciwnikom PiS-u: wymień choć jedną rzecz, którą zrobiły dla ciebie lub Polski rządy PO-PSL? Powiedział mi, że żaden z pytanych nic nie wymienił. Sąsiad z bloku ma kuzyna w Kieleckim, który powiedział mu, że aby znać prawdę, wystarczy słuchać TVN-24. Ten kuzyn słucha tylko tej stacji i jest zwolennikiem Platformy Obywatelskiej.

Zawsze lubiłem czytać felietony ks. Dariusza Kowalczyka SJ (dawniej w Gościu Niedzielnym, teraz w tygodniku Idziemy). Z felietonu

w Idziemy (nr 44 (938) z 29 X 2023 r., s. 9) przytoczę trzy fragmenty.

Ktoś podesłał mi link do krakow.gosc.pl z omówieniem kazania, jakie wygłosił bp Damian Muskus podczas uroczystości odpustowych w parafii św. Łukasza w Lipnicy Wielkiej. (...)

Rzeczywiście, w kazaniu biskup stwierdził: „Wielu w powyborczym klimacie pyta, co teraz będzie. Tak naprawdę nic się nie zmienia, bo do życia Ewangelią nie potrzeba wsparcia parlamentu”. Podobne zdanie usłyszałem od pewnego księdza, który swoim głosowaniem przyczynił się do perspektywy rządów PO, Nowoczesna, Zieloni, Hołownia, PSL, Lewica z Czarzastym i Biedroniem. I jakoś nie rozumiem, że jak wprowadzą aborcję na życzenie, to jednak trudno będzie powiedzieć, że się nic nie stało.

A zatem normalny katolik jest zasmucony, kiedy wybierani są ludzie, którzy zapowiadają np. aborcję oraz realizowanie ideologii homoseksualnej. Potrzeba katolików, którzy nie biorą swego katolicyzmu w nawias, kiedy chodzi o sprawy społeczno-polityczne, i nie głosują na ludzi bliskich tego, co Jan Paweł II nazywał „kulturą śmierci”.

Wyniki wyborów do Sejmu

Komitet wyborczy lub koalicja komitetów wyborczych	Liczba głosów	Proc. głos.	Liczba posłów
PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ	7 640 854	35,38	194
KOALICJA OBYWATELSKA PO .N IPL ZIELONI	6 629 402	30,70	157
TRZECIA DROGA POLSKA 2050 SZYMONA HOŁOWNI - POLSKIE STRONNICTWO LUDOWE	3 110 670	14,40	65
NOWA LEWICA	1 859 018	8,61	26
KONFEDERACJA WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ	1 547 364	7,16	18
BEZPARTYJNI SAMORZĄDOWCY	401 054	1,86	0
POLSKA JEST JEDNA	351 099	1,63	0
WYBORCÓW MNIEJSZOŚĆ NIEMIECKA	25 778	0,12	0
WYBORCÓW RUCHU DOBROBYTU I POKOJU	24 850	0,12	0
NORMALNY KRAJ	4 606	0,02	0
ANTYPARTIA	1 156	0,01	0
RUCH NAPRAWY POLSKI	823	0,00	0
Razem	21 596 674	100	460

Wyniki wyborów do Senatu

KOALICJA OBYWATELSKA PO .N IPL

ZIELONI – 41 senatorów

PRAWO I SPRAWIEDLIWOŚĆ – 34 senatorów

TRZECIA DROGA POLSKA 2050 SZYMONA

HOŁOWNI – POLSKIE STRONNICTWO

LUDOWE – 11 senatorów

NOWA LEWICA – 9 senatorów

PAKT SENACKI – 4 senatorów

KOMITET WYBORCZY WYBORCÓW

JÓZEFA ZAJĄCA – 1 senator

Pozostałe komitety w liczbie 40 nie uzyskały mandatu.

<https://wybory.gov.pl/sejmsenat2023/>

Referendum

Frekwencja 40,91%

Liczba kart ważnych 12 082 588

Pytanie 1:

Czy popierasz wyprzedaż majątku państwowego podmiotom zagranicznym, prowadzącą do utraty kontroli Polek i Polaków nad strategicznymi sektorami gospodarki?

Tak 3,51% Nie 96,49%

Pytanie 2:

Czy popierasz podniesienie wieku emerytalnego, w tym przywrócenie podwyższonego do 67 lat wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn?

Tak 5,39% Nie 94,61%

Pytanie 3:

Czy popierasz likwidację bariery na granicy Rzeczypospolitej Polskiej z Republiką Białorusi?

Tak 3,96% Nie 96,04%

Pytanie 4:

Czy popierasz przyjęcie tysięcy nielegalnych imigrantów z Bliskiego Wschodu i Afryki, zgodnie z przymusowym mechanizmem relokacji narzucanym przez biurokrację europejską?

Tak 3,21% Nie 96,79%

<https://referendum.gov.pl/referendum2023/pl/wyniki/pl>

Bielsko-Biała

Plakaty Prawa i Sprawiedliwości przy ul. Księdza Brzóska – 16 IX 2023.

Plakaty (od lewej) w centrum Bielska-Białej: Koalicja Obywatelska; Prawo i Sprawiedliwość; Prawo i Sprawiedliwość, Trzecia Droga – 25 IX 2023.

Plakaty od lewej: Bezpartyjni Samorządowcy (wisiał jako jedyny o wiele wcześniej); Lewica; Trzecia Droga; Prawo i Sprawiedliwość – 25 IX 2023. Pełna kultura!

Komu to przeszkadzało? – 5 X 2023.

Plakaty Prawa i Sprawiedliwości przy ul. Polnej – 5 X 2023.

Gliwice

Przy ul. Toszeckiej ostał się tylko jeden plakat. Od lewej: Koalicja Obywatelska, Konfederacja, PiS do Senatu, PiS do Sejmu, Konfederacja – 7 X 2023. Chamstwo!

Przy ul. Toszeckiej w miejscach zniszczonych dwóch plakatów pojawiły się nowe: PiS do Senatu i PiS do Sejmu oraz nowy: Polska Jest Jedna – na szczątkach plakatu Konfederacji – 8 X 2023. I tu czegoś nie rozumiem – jak wieszający plakat z napisem „BÓG RODZINA OJCZYŻNA” mogli go powiesić na szczątkach plakatu Konfederacji mając po prawej stronie kilka metrów wolnego płotu?

Przy ul. Toszeckiej ktoś ukradł plakat Polska Jest Jedna i „posprzątał” resztki plakatów Konfederacji – 12 X 2023.

Parafialne Koło Rodzin Katolickich przed wyborami

Przewodniczący Parafialnego Koła Rodzin Katolickich w parafii Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach Jan Tkocz zaproponował, abyśmy, jako Koło włączyli się w pomoc wiernym przed wyborami. Nasze Koło powstało po rozwiązaniu

się Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Gliwickiej kilka lat temu.

Ze swoim Opiekunem i za zgodą Ojca Proboszcza postanowiliśmy udostępniać wiernym chodzącym do kościoła informacje związane z wyborami.

Na początek w naszej gablotce (dzielimy ją z KIK w Katowicach – sekcją gliwicką) umieściliśmy następujący tekst:

Zaangażowanie się w politykę jest obowiązkiem chrześcijanina. My, chrześcijanie, nie możemy postępować jak Piłat i umywać rąk, nie możemy tego zrobić. Musimy się mieszać do polityki, ponieważ **polityka jest jedną z najważniejszych form miłości bliźniego**, gdyż szuka dobra wspólnego. Świeccy muszą się angażować w politykę. Odpowiadają mi wtedy, że to nie jest łatwe. Ale również nie jest łatwo zostać księdzem. Nie ma łatwych spraw w życiu, życie nie jest łatwe. Polityka to brudny biznes, ale zastanawiam się, dlaczego tak jest. Może dlatego, że chrześcijanie nie angażują się w duchu Ewangelii? Łatwo powiedzieć, że tamten jest winny, ale co robię ja? Zaangażowanie się w dobro wspólne jest obowiązkiem chrześcijanina i często drogą do tego jest polityka. Są inne drogi, można na przykład zostać nauczycielem. Ale działalność polityczna dla dobra wspólnego jest ważną drogą. To jest chyba jasne, prawda? (Fragment kazania wygłoszonego przez **papieża Franciszka** w kaplicy Domu św. Marty w środę 16 IX 2013 r.)

Potem w gablotce były wypisywane początki artykułów z aktualnego Gościa Niedzielnego z informacją, że egzemplarz z artykułem można nabyć w zakrystii. Były też informacje o artykułach z poprzednich egzemplarzy z uwagą, że kserokopię można pobrać ze stolika w kościele. Przygotowaliśmy do pobrania „Vademecum wyborcze katolika”. Potem krótsze opracowanie, które było wyłożone na stolikach.

Informacja na klęczniku w przedsionku – 12 X 2023.
Napis na kartce: KATOLICY WYBIERAJĄ

Treść tego opracowania – niżej.

Najważniejsze wartości, które obowiązują katolika podczas wyborów Katolicy:

1. opowiadają się bezwarunkowo po stronie prawa do życia od poczęcia do naturalnej śmierci,
2. zabiegają o ochronę praw rodziny, opartej na monogamicznym małżeństwie osób przeciwnej płci,
3. opowiadają się za prymatem rodziców w wychowaniu swoich dzieci,
4. bronią wolności sumienia i wolności religijnej,
5. troszczą się o etyczny kształt procesów gospodarczych, sprzeciwiając się „ekonomii, która zabija”.

Opracowali członkowie Parafialnego Koła Rodzin Katolickich na podstawie: Vademecum wyborczego katolika (dokument Rady ds. Społecznych Komisji Episkopatu Polski) z dnia 21 września 2023 r.

<https://episkopat.pl/vademecum-wyborcze-katolika-dokument-rady-ds-spoecznych/>

Zdjęcia i opracowanie Stanisław Waluś

PS Niżej podaję nadesłane przez znane mi osoby materiały i treść mojego protestu.

Jak spełniliśmy obowiązek patriotyczny

Stanęliśmy przed najważniejszą decyzją dla Polski i dla Kościoła katolickiego. 15 października 2023 roku z woli Narodu został wybrany Parlament do sprawowania władzy, przez ustalenie prawa i pomnażanie dobrobytu dla Polaków jako wartości wspólnotowej. Przekaz partii politycznych, które starały się o mandat był bardzo jasny i klarowny. Były tylko dwie opcje do podjęcia decyzji: opcja polską i opcja wpływów zagranicznych – czyli oddawanie suwerenności Polski pod panowanie obcych narodów.

Pierwszy wybór – opcja polska – to program dla Polaków: silna Polska gospodarczo i duchowo; suwerenność, o którą walczyły pokolenia, oddając życie; współpraca rządzących z Kościołem katolickim i prezydentem; obrona granic; służebna działalność wobec każdego Polaka i każdej rodziny, jako najwyższej wartości dla Narodu. To także senioralna polityka i gwarancja niepodwyższania wieku emerytalnego – lekarstwa bezpłatne. To również obrona suwerenności

Polski na wszystkich granicach przez silną armię; nieakceptowanie obcej wrogiej kultury przez wymuszane jest na Polsce przyjmowania nielegalnych migrantów lub płacenie wysokich kar za tych, którzy nie chcemy przyjąć. Nielegalni migranci przechodzą przez płoty i słabo strzeżone granice z naruszaniem prawa (tak przechodzi złodziej, albo bandyta – uczciwy człowiek przechodzi przez bramę). Ta opcja uwzględnia obronę Polaków przed sodomizmem programem deprawacji dzieci już od przedszkola; ochronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci; dobrą edukację historyczną i patriotyczną; dynamiczny rozwój Polski z szybkim dojściem do gospodarek najbardziej rozwiniętych; wysokie zasiłki socjalne dla dzieci i wysokie rewaloryzacje emerytur. Ta opcja daje też gwarancję, że Polska nie stanie się niemieckim landem, ale zachowa podmiotowość i niezależność państwową, zapewni zatrudnienie dla każdego poszukującego pracy, godziwe zarobki przez roczną waloryzację najniższej płacy godzinowej i budżetowej.

Drugi wybór - opcja trzech państw to: brak programu dla Polaków, anty-PiS, wulgarność, przekleństwa i bluźnierstwa, osiem gwiazdek, aborcja na życzenie, maski i hasła ze znakami śmierci – piorunami, podnoszenie wieku emerytalnego, namawianie aby nie brać udziału w najważniejszej sprawie dla Polaków – referendum; pogłębienie biedy przez odebranie ustalonych wartości socjalnych, walka z Kościołem przez opiółowywanie katolików, wyprzedaż majątku należącego do całego Narodu, zwijanie wojska, usłużna podległość obcym rządóm, oddanie części Polski po Wisłę od wschodu Rosji, a od zachodu po Wisłę Niemcom, walka z prezydentem, niszczenie gospodarki, zubożanie Polaków, uczynienie z Polski obcej kolonii przez wprowadzenie masy nielegalnych migrantów z nakazu Niemców i Brukseli, zwijanie przemysłu, napędzanie bezrobocia i biedy, likwidacja kluczowych inwestycji, które wpływają na rozwój gospodarki i budżetu. To także wprowadzanie programów dewiacyjnych w szkołach; walka z rolnikami przez zabranianie chowu prawie wszystkich zwierząt i ptaków, wprowadzenie żywności z owadów, które już zatwierdziła Komisja Europejska; całkowite podporządkowanie Polaków pod dyktando brukselski, odbierając wszelkie prawa decyzyjne, zawłaszczanie lasów, obronności, rozwoju gospodarczego, likwidacja IPN, CBA, CBS, likwidacja polskiego złotego. Likwidacja Polski.

Dwie opcje do wyboru, to – sacrum (Bóg), albo profanum (diabło). Cała opozycja łącznie mieści się w drugiej opcji – czyli w profanum – diabło. Zjednoczona prawica skupia się w pierwszej możliwości – czyli sacrum. Katolik, który idzie do kościoła, przyjmuje Jezusa, a po Mszy Świętej idzie i głosuje na profanum – wystawia Jezusa na pośmiewisko i przez to wyklucza się z Kościoła z mocy prawa. Jak przyjmować Jezusa od szafarza, który służy przy ołtarzu, a głosuje na profanum (diabło)? Nie można połączyć dobra ze złem. Trzeba się opowiedzieć albo po stronie sacrum, albo po stronie profanum. Pasterze Kościoła powinni być bardziej wyraziści. Na spotkaniach z grupami, jak też w homiliach powinny być takie tematy przybliżane. Wielu katolików nie wie, że wykluczyli się z mocy prawa z Kościoła katolickiego. Sekcja KIK przy parafii na Dolnym Tysiącleciu w Katowicach podjęła w tej sprawie stanowisko w maju br., które zostało opublikowane w biuletynie czerwcowym KIK w Katowicach (str. 5-8). Wiadomo, że w Polsce jest już jawna walka z Kościołem katolickim. Kościół katolicki w Polsce jest dobrze zorganizowany. Znajduje się w każdej miejscowości i może do każdego mieszkańca dotrzeć. Kapłani mają duży wpływ na sumienia ludzi. Dlatego nastąpił tak zaciekły atak na Kościół, papieża, aby zniszczyć autorytet. Każdy okupant, zawsze zaczynał od niszczenia siłowo Kościoła. Dzisiaj robi się to przez propagandę, kłamstwa, oszczerstwa. Ludzie Kościoła nie mogą być potulni jak baranki, na wszystko się zgadzać, za wszystko i wszystkich przepraszać, ciągle nastawiać drugi policzek, tak jak nauczają niektórzy pasterze. Trzeba też głośno powiedzieć: „Jeżeli źle powiedziałem, udowodnij, co było złego. A jeżeli dobrze, to dlaczego Mnie bijesz?” (J 18, 23), „Idź precz szatanie!” (Mt 4,10). Trzeba też mieć odwagę ocenić sytuację i postęпки władców decyzyjnych w państwie i tworzone przez nich prawa: „Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo podobni jesteście do grobów pobielanych, które z zewnątrz wyglądają pięknie, lecz wewnątrz pełne są kości trupich i wszelkiego plugastwa. Tak i wy z zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, lecz wewnątrz pełni jesteście obłudy i nieprawości” (Mt 23, 27-28). Pasterze, katolicy! odwagi, bo zostaniemy zneutralizowani, zniszczeni, zdeprawowani, „opiółowani”.

Jak głosowaliśmy - na Komitet Wyborczy PiS (Zjednoczona Prawica, PiS, Suwerenna Polska, Kukiz'15) głosowało ponad 7,6 mln osób, to jest

około 400 tys. mniej jak w poprzednich wyborach. Zwyciężyła Zjednoczona Prawica, uzyskując 194 mandaty do Sejmu, ale nie dało im samodzielnych rządów. Do wyborów poszło blisko 75% Polaków, czyli najwięcej po roku 1989. Na Zjednoczoną prawicę oddano 35,38% głosów. W grupach wiekowych: 14,9 procent wyborców w wieku 18-29 lat, w wieku 30-39 lat – 26,3 proc., 40-49 lat – 32 proc., 50-59 lat – 44,2 proc., a 60 i więcej lat – 53 proc.

Do Sejmu weszli:

Adamczyk Andrzej, Andruszkiewicz Adam, Andzel Waldemar, Arciszewska-Mielewczyk Dorota, Ardanowski Jan, Arent Iwana, Ast Marek,

Babinetz Potr, Bartosik Ryszard, Bartuś Barbara, Błaszczak Mariusz, Bochenek Rafał, Bogucki Jacek, Bogucki Zbigniew, Borowiak Anna, Bortniczuk Kamil, Borys-Szopa Bożena, Buda Waldemar, Burzyńska Lidia,

Chmielowiec Zbigniew, Chojecki Janusz Artur, Choma Kazimierz, Chorośńska Dominika, Chrzan Tadeusz, Cicholska Anna, Cieciora Krzysztof, Cieszyński Janusz, Cieślak Michał, Czarnecki Krzysztof, Czarnecki Witold, Czarnek Przemysław, Czartoryski Arkadiusz, Czerwińska Anita, Czochara Katarzyna,

Dajczak Władysław, Dąbrowska-Banaszak Anna, Dolata Zbigniew, Dorywański Bartłomiej, Drabek Przemysław, Duda Elżbieta, Dworczyk Michał, Dziedzic Jan.

Filipek-Sobczak Magdalena, Fogiel Radosław.

Gawron Andrzej, Gaża Grzegorz, Gembicka Anna, Giżyński Szymon, Gliński Piotr, Golińska Małgorzata, Górka Agnieszka, Gołojów Kazimierz, Gontarz Robert, Gosiewska Małgorzata, Grabowski Marcin, Gróbarczyk Marek, Gur Mostowy Andrzej, Gwiazdowski Kazimierz, Gwóźdź Marcin.

Hoc Czesław, Hoffmann Zbigniew, Hreniak Paweł, Horała Marcin.

Jabłoński Paweł, Jakubiak Marek.

Kacz Norbert, Kaczyński Filip, Kaczyński Jarosław, Kaleta Piotr, Kaleta Sebastian, Kałużny Marian, Kamiński Mariusz, Kanthak Jan, Kapiński Fryderyk, Kmita Łukasz, Koc Maria, Kosztowniak Andrzej, Kowalczyk Henryk, Kowalski Janusz, Kownacki Bartosz, Krajewski Wiesław, Krystian Mariusz, Krasulski Leonard, Król Piotr, Krupka Anna, Kryj Andrzej, Kubów Krzysztof, Kuchciński Marek, Kukiz Paweł, Kurowska Maria, Kurowski Władysław, Kuźmiak Zbigniew, Kwiecień Anna,

Leniart Ewa, Lichocka Joanna, Lipiec Krzysztof, Lorek Grzegorz.

Łukaszewicz Sebastian.

Machalek Marzena, Macierewicz Antoni, Małag Marzena, Malik Ewa, Małecki Maciej, Matecki Dariusz, Materna Jerzy, Matusiak Grzegorz, Matuszewski Marek, Mejza Łukasz, Milczanowska Anna, Milewski Daniel, Morawiecki Mateusz, Mosiński Jan, Moskał Michał, Mrówczyński Aleksander, Mularczyk Arkadiusz, Müller Piotr,

Ociepa Marcin. Osuch Jacek, Ozdoba Jacek.

Pamuła Teresa, Piecha Bolesław, Piechowiak Grzegorz, Pieczarka Anna, Piontkowski Dariusz, Płażyński Kacper, Pogoda Szymon, Polaczek Jerzy, Polak Piotr, Przydacz Marcin, Puda Grzegorz, Porzucek Marcin,

Rau Zbigniew, Romanowski Marcin, Rusecka Urszula, Rychlik Paweł,

Sachajko Jarosław, Sałek Paweł, Sasin Jacek, Schmidt Anna, Schreiber Łukasz, Sellin Jarosław, Semeniuk-Patkowska Olga, Siarka Edward, Skwerek Sławomir, Smoliński Kazimierz, Sobolewski Krzysztof, Soboń Artur, Soin Agnieszka, Sójka Katarzyna, Stachowiak-Różecka Mirosława, Stefaniuk Dariusz, Suski Marek, Szalabawka Artur, Szarama Wojciech, Szczucki Krzysztof, Szczurek-Żelazko Józefa, Szefernaker Paweł, Szrot Paweł, Szwed Stanisław, Szynkowski vel Sęk Szymon, Ścigaj Agnieszka, Śliwka Andrzej, Świat Jacek.

Tchórzewski Krzysztof, Telus Robert, Terlecki Ryszard, Tułajew Sylwester,

Uruski Piotr, Uściński Piotr,

Warchoł Marcin, Warwas Robert, Warzecha Kazimierz Jan, Wassermann Małgorzata, Wąsik Maciej, Weber Rafał, Wesoly Marek, Wicher Patryk, Wieczorek Jarosław, Wilk Teresa, Witek Elżbieta, Wojciechowska van Heukelom Agnieszka, Wojtysek Agata, Woś Michał, Woźniak Grzegorz, Woźniak Tadeusz, Wójcik Michał, Wróblewski Bartłomiej,

Zawiślak Sławomir, Zieliński Jarosław, Zieliński Tomasz, Ziobro Zbigniew, Zubowski Wojciech, Zyska Ireneusz.

W głosowaniu do Senatu na Komitet Wyborczy PiS (Zjednoczona Prawica – PiS, Suwerenna Polska, Kukiz'15) zgłosowało – 34,81 % Polaków. Niewielka różnica między liczbą oddanych głosów do Sejmu i Senatu pozwala przyjąć, że każdy, kto głosował do Sejmu na Komitet Wyborczy PiS, w wyborach Senatu zachował się podobnie w tych samych grupach wiekowych. Komitet Wyborczy PiS uzyskał 34 mandaty.

Senatorowie Komitetu Wyborczego PiS nowej kadencji:

Ambrozik Rafał Michał, Bernacki Włodzimierz, Bieńkowski Krzysztof, Bierecki Grzegorz Michał, Błaszczyk Przemysław Jacek, Bogucka Anna, Chróścikowski Jerzy Mieczysław, Czelej Grzegorz, Dobkowski Wiesław Józef, Durlak Wiktor Michał, Galemba Leszek Ryszard, Gogacz Stanisław, Golba Mieczysław Józef, Górski Maciej, Hamerski Jan Wincenty, Jodłowski Józef, Kaleta Andrzej Jerzy, Karczewski Stanisław, Komorowski Marek Adam, Kraska Waldemar Jerzy, Majer Ryszard Bogdan, Mamątow Robert Adam, Pajak Andrzej Michał, Pęk Marek, Pupa Zdzisław Stanisław, Rusiecki Jarosław, Sagatowska Janina Zofia, Seweryński Michał, Skurkiewicz Wojciech, Słoń Krzysztof Marek, Szwed Aleksander Jakub, Wiatr Kazimierz Adam, Włosowicz Jacek Władysław, Zając Alicja Maria.

Z wyników wyborów wyraźnie można wywnioskować, że młodzi i młode małżeństwa z dziećmi, w większości głosowali przeciw Zjednoczonej Prawicy. Można odnieść wrażenie, że są za odebraniem im zasiłków na dzieci, zabranie zerowego PIT-u, przywróceniem płatnych autostrad, likwidacją zakładów pracy, aby bezrobocie się zwiększyło, przywróceniem minimalnej płacy po 3,50 zł/godz., zmniejszeniem najniższej płacy do 1500 zł. Emeryci, którzy głosowali przeciw PiS, chcą, aby im odebrać wszystkie rewaloryzacje i chcą pracować do śmierci. Największy chichot historii, to fakt głosowania w Bogatyni, małym miasteczku, gdzie Zjednoczona Prawica z wielkim narażeniem w Polsce i UE, z karami nakładanymi na Polskę sprzeciwiła się TSUE, nie wykonując likwidacji kopalni Turów i broniąc stanowisk pracy dla kilkudziesięciu tysięcy ludzi na kopalni i w zawodach pokrewnych oraz spółkach współzależnych. W tej miejscowości wygrała opozycja. 39% PiS do 49 % opozycja, która chciała likwidacji kopalni Turów.

Oddzielną kwestią jest referendum. Referendum, to najwyższy stopień demokracji, bo odwołuje się do Narodu i każdy ma wielki przywilej, bo może sam zdecydować o swoim losie, losie swoich dzieci, losie swoich rodziców, losie swoich rodzin w kwestii pracy, emerytur, bezpieczeństwa dla siebie i swoich rodzin, obrony suwerenności, zachowania zakładów pracy z których żyją, zachowania integralności Polski, zachowania piękna przyrody Polski oraz lasów. Będąc w lokalu i nie wziąć karty referendalnej jest największym błędem każdego młodego

człowieka i obywatela Polski. Każdy, kto przed wyborami namawiał do takich czynów i każdy kto to wykonywał jest dyktatorem i za dyktaturą, nie ma nic wspólnego z demokracją. Będąc w lokalu wyborczym, otrzymałem wszystkie karty, nikt mnie o nic nie pytał. Obok młoda kobieta z dwójką małych dzieci, odmówiła przyjęcia karty referendalnej. Pani wydająca karty ten fakt odmowy odnotowała. W tej chwili dokładnie można ustalić, kto odmówił udziału w referendum, jakie grupy i w jakim wieku, ile rodzin pobierających zasiłki, ilu emerytów. Powinno to być przedmiotem badań.

Można sobie zadać pytanie, czy wybory były uczciwe. Są dwie kwestie, które budzą w dużej części wyborców największe przerażenie. **Pierwsza** - prawie we wszystkich punktach wyborczych członkowie komisji naruszali ciszę wyborczą, nie dając kart referendalnych lub pytając, czy dać, czy nie, ile dać kart. Nawet gdy ktoś nie brał, to członek komisji mówił: super. **Druga** – to wydłużenie nawet do godziny trzeciej w nocy głosowań, pomimo nie przedłużenia przez PKW. Po zakończeniu wyborów o godz. 21:00 i ogłoszeniu wstępnych wyników wyborczych, zaczęli masowo napływać młodzi wyborcy z zaświadczeniami, przywożeni autobusami. Nawet dla nich znalazły się pizze, aby nie zgłodnieli w kilkugodzinnej kolejce. Nikt nad tym nie panował, bo komisja miała pełne ręce dodatkowej roboty. Wcześniej musiałyby być przygotowana bramka i wyznaczona osoba przy bramce. Tak się nie stało, bo komisje i organizatorzy nie byli do takiego przypadku przygotowani. Zawsze w każdych wyborach (a brałem udział prawie we wszystkich od 1989 roku jako mąż zaufania, przewodniczący komisji, z-ca przewodniczącego, sekretarz, członek) o godz. 21:00 zamykano lokal, pomimo, że niektórzy po tej godzinie jeszcze pukali do okien, ale już nie zostali wpuszczeni. W internetowej informacji można znaleźć wpisy o rzekomych zaświadczeniach in blanco, które dopiero w autobusie były wypełniane. Jeżeli jest to prawda to rodzi się wiele pytań i to, czy nie było podwójnych głosowań. Być może, że młodzi ludzie zgotowali sobie los, o jakim nie śnili w najgorszych koszmarach.

Jan Mikos

Kampania PO wsparta manipulacjami w mediach społecznościowych

W ramach międzynarodowego projektu monitorowania wyborów opublikowano Raport ame-

rykańskiej organizacji zajmującej się m.in. kwestiami dezinformacji w sieci, Digital Forensic Research Lab (DFRLab) [1], [2].

Z Raportu wynika, że „@Platforma_org stoi za siecią 29 profili na Facebooku, które wbrew obowiązującym na portalu zasadom prowadziły podczas ostatnich wyborów skoordynowane ataki na PiS. Centrum sieci to po raz kolejny *Sok z Buraka*” [3] utworzony w 2014 r. Twórcą i administratorem *Soku z Buraka* był pracownik warszawskiego ratusza.

Profile te, w tym samym czasie zamieszczały takie same antypisowskie posty i filmy bez podawania ich źródła.

Nazwy niektórych stron nie miały związku z zamieszczanymi antypisowskimi treściami, np. „Warszawa się śmieje”, „Coronavirus alert”, „Emeryci, Renciści i Pacjenci” „Solidarni z WOŚP”, „Wolne Miasto Wołomin”.

Tuż przed wyborami w połowie października, 25 z 29 badanych stron w sieci, zmieniło swoje zdjęcia profilowe na logo Koalicji Obywatelskiej w kształcie serca, które bezpośrednio nawiązywało do kampanii wyborczej Platformy Obywatelskiej w 2023 r.

Facebook tropiący i blokujący konta o prawicowym profilu, akceptował łamanie regulaminu przez konta związane z Platformą Obywatelską.

Dezinformacja przekazywana „pocztą pantoflową” trafiała do Polaków, z których wielu, niestety, dało się oszukać i uległo oszczerstwom oraz antypisowskiej propagandzie.

[1] <https://dfrlab.org/2023/11/20/nontransparent-network-of-pro-opposition-polish-facebook-pages-coordinates-its-attacks/> (w jęz. angielskim)

[2] <https://niezalezna.pl/polityka/opozycja/kampania-po-wsparta-manipulacjami-w-sieci-amerykanska-organizacja-ujawnia-te-strony-dzialalaly-w-zmowie/504409>

[3] pic.twitter.com/IhR5ZI7ZOG

Antoni Winiarski

Jest szansa?

Wybory za nami, wygląda na to że władzę przejmie obecna opozycja (anty)demokratyczna. Może to mieć katastrofalne skutki dla Polski, z utratą niedawno odzyskanej suwerenności włącznie. Ale co to wszystko ma wspólnego z ekologią? Ano ma. Po pierwsze dla tego, że ewentualny rząd pod egidą Platformy Obywatelskiej przyjmie bezwarunkowo wszystkie absurdy ekologiczne, które chcą narzucić państwu członkowskim urzędnicy z Brukseli. Mam tu na

myśli zarówno zaduszenie gospodarki europejskiej pomysłami „ratowania” klimatu opartymi o dogmaty „religii dwutlenkowej” jak i „Zielony Ład” mający zmienić Europę w ekoskansen.

Ale jest jeszcze drugi związek, znacznie istotniejszy. Otóż pojawiły się spekulacje na temat tego jak zachowa się PSL w procesie wyłaniania nowego rządu. Niewątpliwie pomysły unijne stoją w sprzeczności z interesami wsi, a stamtąd głównie wywodzą się wyborcy PSL. Ten sam elektorat raczej nie będzie przychylny narzucaniu superpaństwa zamiast niepodległej Polski. Pisałem już kiedyś o tym, że politycy działają przede wszystkim w interesie własnej partii. Był już taki przypadek w roku 2010, kiedy w ostatniej chwili PSL wyłamał się z koalicji i nie poparł projektu ustawy mającej zniszczyć Lasy Państwowe, bo posłowie uznali że nie leży on w ich interesie. Tę wolę poprzedziły intensywne zabiegi „Solidarności” leśników i Ruchu Obrony Lasów Polskich mające uzmysłowić posłom co jest dla nich korzystniejsze. Dziś PiS stoi przed szansą przekonania posłów PSL że to z nimi ludowcy powinni wejść w koalicję. Miejmy nadzieję że partia rządząca ma ludzi, którzy potrafią tego dokonać, bo autorzy sukcesu z 2010 dziś albo nie żyją, albo nie są już w stanie działać a tylko nieliczni pozostali jeszcze aktywni.

23.10.2023 Piotr Lutyk p.lutyk@gmail.com

Protest 1

Alina i Józef Uniowscy

ul. Bereniki nr 19/5

44-117 Gliwice

Sąd Najwyższy

Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

ul. Plac Krasińskich 2/4/6

00-951 Warszawa

Protest Wyborczy:

Na podst. Art. 82 par.1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 2023 r.

Zgłaszam protest wyborczy jako wyborca wnosząc o unieważnienie referendum z dnia 15.10.2023 r. z uwagi na dopuszczenie się w sprawie referendum przestępstwa przeciwko wyborom. Mającego zmasowany charakter na terenie całego kraju.

Podstawa prawna par.2 ustawy

Protest przeciwko ważności wyborów (Referendum) z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom w którym mowa

w **par.1**, lub naruszenia przez właściwy organ wyborczy, przepisów kodeksu, dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania, lub wyniku wyborów, może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania.

Uzasadnienie:

Jestem wyborcą, uprawnionym do udziału w wyborach powszechnych, referendach. Posiadam wiedzę bezpośrednią oraz z serwisów społecznościowych iż w lokalach, OKW, nie wydawano kart referendalnych, pytano biorących udział o liczbę kart „**ILE KART WYDAĆ**” oraz doprowadzono do sytuacji głosowania po godz. 21.00, pomimo nie przedłużenia przez **PKW** godzin głosowania i po ujawnieniu sondażowych wyników wyborów, tj. po zakończeniu tzw. **Ciszy Wyborczej**. Powyższe wskazuje, iż może zachodzić przesłanka nieważności, wskazanego referendum. Mając na względzie powyższe, **żądam unieważnienia referendum** i ponownego jego zarządzenia.

Alina Uniowska

Józef Uniowski

Protest 2

Stanisław Waluś
ul. Andromedy 2 m 9
44-117 Gliwice

Sąd Najwyższy
Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych
ul. Plac Krasińskich 2/4/6
00-951 Warszawa

Protest Wyborczy:

Niniejszym zgłaszam protest wyborczy w związku z naruszeniem bezstronności przez członka obwodowej komisji wyborczej.

Gdy pokazywałem dowód właściwej osobie przy stole (ze względu na adres) siedzącej po prawej na skraju, osoba ta zapytała mnie czy biorę kartę do głosownia w referendum. Odpowiedziałem tak – biorę lub oczywiście biorę (dokładnie nie pamiętam). Odebrałem to pytanie, jako jawną agitację wyborczą, abym nie brał udziału w tym głosowaniu. Byłem nie raz członkiem obwodowej komisji wyborczej, mężem zaufania i wiele lat temu sekretarzem Okręgowej Komisji Wyborczej w Gliwicach i pytanie to odebrałem jako ewidentną agitację wyborczą i to jeszcze przez członka komisji. Wobec tego wno-

szę o unieważnienie referendum z dnia 15.10.2023 r.

Z wyrazami szacunku

Stanisław Waluś

PS Otrzymałem z Sądu Najwyższego e-mailowe potwierdzenie otrzymania mojego protestu, który wysłałem listem poleconym 23 X 2023 r.

Pismo do redaktora Andrzeja Grajewskiego

Dzień dobry

Panie redaktorze w artykule „PiS wygrało, ale...” nie wspomniał nic Pan o partii PJJ, która zdobyła 1,6% czyli ponad 350 tysięcy obywateli głosowało na tę partię, między innymi ja. Bo w artykule Bezpartyjni Samorządowcy byli też poza progiem a zostali wymienieni. Czy to było celowe aby czytelnicy Gościa o tej nowej partii nic się nie dowiedzieli mimo że mają tak ciekawy program jak i wartości z którymi się utożsamiają i które są mam bliskie?

Z wyrazami szacunku Jacek Bachniak

Przypis redakcji: Andrzej Grajewski: „PiS wygrało, ale...”, Gość Niedzielny, nr 42, rok C, 22 X 2023, s. 6-7. PPJ – Polska Jest Jedna.

Ogłoszenie wyników wyborów i referendum

Rz 1,20-25. Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty – wiekuista Jego potęga oraz bóstwo – stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się oni wymówić od winy, ponieważ, choć Boga poznali, nie oddali Mu czci jako Bogu ani Mu nie dziękowali, lecz znikczemnieli w swoich myślach i zaćmione zostało bezrozumne ich serce. Podając się za mądrych, stali się głupimi. „I zamienili chwałę” niezniszczalnego Boga „na podobizny” i obrazy śmiertelnego człowieka, ptaków, czworonożnych zwierząt i płazów. Dlatego wydał ich Bóg poprzez pożądania ich serc na łup nieczystości, tak iż dopuszczali się bezczeszczenia własnych ciał. Prawdę Bożą przemienili oni w kłamstwo i stworzeniu oddawali cześć, i służyli jemu, zamiast służyć Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen.

17 października 2023 r. Fragmentem dzisiejszej lekcji dzieli się Wojciech Pillich

Refleksje po wyborach

11 listopada, w Święto Niepodległości Polski w 2023 r. pod koniec Mszy św. o godz. 7.00 przed udzieleniem błogosławieństwa powiedziałem:

Chcę zadać pytanie, na które niech każdy sobie odpowie.

Czy chrześcijanin, katolik, człowiek naprawdę wierzący 15 X w dzień wyborów do parlamentu polskiego mógł zagłosować na partie, w których programie jest:

- zabijanie dzieci nienarodzonych do 12 tygodnia życia,
- sankcjonowanie małżeństw homoseksualnych,
- adopcja dzieci przez osoby LGBT+,
- deprawacja dzieci od 6-go roku życia przez LGBT+,
- „opiłowanie katolików”,
- walka z Bogiem i Kościołem, którego założycielem i głową jest Jezus Chrystus,
- deptanie haseł, które widniały na sztandarach i były w sercach Polaków: „Bóg – Honor – Ojczyzna”?

Czy ci, którzy tak zagłosowali mieli świadomość, że będą współodpowiedzialni za to całe zło, które te lewicowo-liberalne partie będą szerzyć w naszej Ojczyźnie? Czy Polacy i ludzie wierzący mogli zagłosować na tych, dla których sprawy niemieckie lub rosyjskie są ważniejsze niż dobro Narodu Polskiego? Oby się nie spełniły słowa z „Wesela” Stanisława Wyspiańskiego: „Miałeś chacie złoty róg, ostał ci się jeno sznur” i żebyśmy nie musieli śpiewać jak w czasie stanu wojennego” „Ojczyznę wolną racz nam wrócić, Panie!”

Ks. Longin Plachta, jezuita

PS I jeszcze dwa pytania, które nasunęły mi się później:

– Jak niektórzy księża mogą się solidaryzować z partiami lewicowo-liberalnymi i głosować na ludzi tych partii? To pytanie łączy się z pytaniem: jak arcykapłani, kapłani, faryzeusze mogli skazać Pana Jezusa na śmierć krzyżową? A przecież Pan Jezus powiedział: „nie może ślepy prowadzić ślepego...”

– Drugie pytanie: w jaki sposób posłowie „wierzący” mogą być w koalicji z partiami lewicowo-liberalnymi, z wrogami Boga i Narodu Polskiego?

„Nie ten, który mi mówi Panie, Panie wejdzie do królestwa Bożego, ale ten, który wypełnia wolę mojego Ojca”. „Dwom Panom nie można służyć”.

Tu można sparafrazować słowa piosenki góralskiej: Nie tylko góry, ale i Boga i naród porzucić trzeba dla chleba, Panie dla chleba (dla kariery, dla władzy, dla pieniędzy).

Europejscy starsi panowie w autobusie

W poniedziałek 6 X 2023 r. jechałem autobusem linii 197 do centrum Gliwic tyłem do kierunku jazdy. W pobliżu siedziało (nie obok siebie) dwóch starszych panów w czapkach. Gdy przejeżdżaliśmy koło kościoła przy ul. Toszeckiej zdjęli czapki kłaniając się Panu Jezusowi. Prawie w tym samym czasie ja się przeżegnałem. A więc troje starszych panów wiedziało, kto jest w kościele i nie zapomniało oddać Mu czci.

Stanisław Waluś

Warto przeczytać

Rod Dreher

Opcja Benedykta. Jak przetrwać czas neopoganstwa, Wydawnictwo AA, 2018

Książka Drehera stanowi studium bolączek Kościoła na Zachodzie, a także trzeźwą analizę przyszłości zachodniego chrześcijaństwa. Wybór, przed którym

stoją wierzący chrześcijanie w obecnych, postchrześcijańskich czasach, jest następujący: nasze życie będzie nadal wyglądało tak, jakbyśmy żyli w normalnych warunkach, albo przyjmujemy do świadomości, że jesteśmy wygnańcami w Babilonii i zainicjujemy drogę umożliwiającą nam zachowanie naszej cennej wiary. Dzisiejszy chaos moralny został przyrównany do dekadencji, która poprzedziła upadek Cesarstwa Rzymskiego. „Tym razem barbarzyńcy nie forsują granic, ale rządzą nami już od dawna. Brak świadomości tego jest częścią problemu. Nie czekamy na Godota, ale na kogoś innego – o wiele bardziej innego – na świętego Benedykta” który uczy, jak żyć i przekazywać wiarę w świecie zadowolonego z siebie i demokratycznie zorganizowanego barbarzyństwa.

Jest to esej krytyczny, usiłujący wskazać korzenie kryzysu chrześcijańskiej mentalności na Zachodzie, poczynając od Pica della Mirandoli [1463-94], włoskiego filozofa Renesansu, który zasłynął twierdzeniem, że „możemy się stać tym,

kim chcemy”, aż po sądową sprawę Obergefell kontra Hodges z 2015 roku, dotyczącą konstytucyjności związku małżeńskiego gejów, w wyniku której chrześcijański pogląd na seksualną komplementarność małżeństwa jest traktowany jak obrzydliwe uprzedzenie, które coraz częściej zasługuje na karę.

Masowa apostazja pochłania wielu ochrzczonych i wcześniej praktykujących katolików. Jest ona duchowym odpowiednikiem potopu, który pochłonął świat za czasów Noego. Trzeba zatem budować arki, by przenieść wiarę przez obecne, burzliwe czasy. Opcja Benedykta jest opowiadaniem się za Kościołem takim, jaki był od samego początku: wspólnotą twórczych mniejszości noszących w sobie radość bycia z Chrystusem. Skuteczność ewangelizacji, zdaje się przekonywać nas autor, domaga się od nas życia w sprzeciwie względem dominującego sposobu bycia tego świata.

*Z przedmowy ks. Roberta Skrzypczaka
wybrał Janusz Reznik*

Nie zabijaj.

Obrona życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci

Oświadczenie Polskiej Federacji Ruchów Obrony Życia

Z największym zaniepokojeniem postrzegamy kampanię środowisk, podważających jedno z podstawowych praw człowieka, jakim jest ochrona jego życia i zdrowia w okresie prenatalnym.

Została ona nasilona w kampanii wyborczej do parlamentu, w której niektóre środowiska głosiły prawa kobiet, skupiające się głównie na lansowaniu swobody decyzji kobiet o aborcji farmakologicznej i chirurgicznej, twierdząc jednocześnie, że jest to pogląd większości Polaków.

Pragniemy sprzeciwić się takim tezom, które nie mają nic wspólnego z ochroną praw człowieka ani wiedzą o jego prenatalnym rozwoju. Człowiek w każdej fazie życia ma prawo być akceptowany, a próby jego eliminacji ze społeczności ludzkiej w pierwszej fazie jego życia budzą nasz jednoznaczny sprzeciw.

Po wyborach kampania ta nie ustała, a 13 listopada br. Klub Lewicy złożył w Sejmie projekty przeciwne ochronie dziecka poczętego oraz gwarantujące możliwość jego eliminacji do 12. tygodnia życia.

Środowiska popierające takie propozycje twierdzą, że za nimi opowiada się większość społeczeństwa. Chociaż opinia większości nie jest konieczna dla poszanowania praw człowieka, gdyż przysługują one każdemu z uwagi na jego ludzką godność, jednak powoływanie się na nieistniejącą większość jest nieprawdą i manipulacją.

Świadczą o tym m.in.: najnowsze badania CBOS-u. Wynika z nich, że większość badanych (65%) nie akceptuje przerywania ciąży z powodu trudnej sytuacji materialnej lub osobistej kobiety, a 69% sprzeciwia się aborcji na życzenie, gdy kobieta po prostu nie chce mieć dziecka (s. 5 tab. 1). Przeciwna tym poglądom jest mniejszość: – od 18-21% badanych.

https://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2023/K_047_23.PDF

Zwracamy się do Wszystkich, o poszanowanie podstawowych ludzkich praw, życzliwość wobec dzieci w prenatalnej fazie życia i aktywną ich obronę, a także o nie krzywdzenie kobiet, które za aborcję zapłacą cierpieniem i wieloma długo-terminowymi powikłaniami.

Kraków, dn. 15 listopada 2023 r.

Jakub Bałtroszewicz – prezes

Ewa Kowalewska – wiceprezes

ks. Tomasz Kancelarczyk – wiceprezes

<https://www.hli.org.pl/pl/news-pl/9472-nie-naruszajmy-podstawowych-praw-czlowieka-wazne-oswiadczenie-polskiej-federacji-ruchow-obrony-zycia>

Pobrał 16 XI 2023 Stanisław Waluś

In vitro

Dzieci z in vitro – odzyskiwanie tożsamości

Czy poznanie – chociaż z imienia i nazwiska – własnych rodziców jest jakimś wyjątkowym prawem, o które należy zabiegać? (...)

Sytuacja od października tego roku zmieniała się w Wielkiej Brytanii. Powstało prawo (już w 2005 r.), które wchodzi w życie w październiku tego roku. 18-latkowie, którzy przyszli na świat w wyniku wspomaganej prokreacji, a którzy właśnie stali się pełnoletni, będą mogli uzyskać informacje o biologicznych rodzicach, czyli anonimowych dotychczas dawcach komórek rozrodczych. (...)

*Agata Puścikowska, Gość Niedzielny,
nr 40, rok C, 8 X 2023, s. 10
Wybrał Stanisław Waluś*

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Feministki i katolicy wspólnie przeciwko „trans”

W Hiszpanii osoba, która ukończy 16. rok życia, może bez ograniczeń zmieniać w dokumentach urzędowych swoją płeć. Przewiduje to tzw. ustawa trans, dotycząca osób transpłciowych, która obowiązuje w tym kraju od marca br. Kościół katolicki już przed rokiem alarmował, że zawiera ona niebezpieczne regulacje, we wrześniu do protestu dołączyły się feministki. W specjalnym opracowaniu złożonym do struktur administracji rządowej, m.in. ministerstwa zdrowia, a także ministerstwa ds. równouprawnienia feministki zaapelowały o zaprzestanie „proceduru okaleczania dzieci”. (...)

*Bogumił Łoziński, Gość Niedzielny,
nr 40, rok C, 8 X 2023, s. 10
Wybrał Stanisław Waluś*

Miliardy dla tęczyowych grantojadów

1 mld 149 mln zł mieli przekazać fundacjom – głównie lewicowym – prezydenci największych miast z Platformy Obywatelskiej. Na liście organizacji wymienionych przez ministra Przemysława Czarnka znalazły się m.in. Krytyka Polityczna i cała seria organizacji promujących ruch LGBT. (...)

*Jacek Liziniewicz, Gazeta Polska Codziennie,
nr 74 (3413), 17 IV 2023, s. 5*

Ministrowi Czarnkowi

Na co idą pieniądze
naszych samorządów?
Na wspieranie lewactwa
i jego przesądów,
na zabawy zбочеńców,
orgie lateksowe,
deprawację młodzieży
w szkole „postępowej”,
na współczesny zabobon,
co się „gender” zowie,
na rozprawę z Kościołem
w czynie oraz w słowie,
na kasę dla kadr własnych,
dla rządów niedawnych...
– chwała panu Czarnkowi,
że wszystko ujawnił!
I punktując szaleństwo
tego rozdawnictwa,
zaorał Sejm z talentem
ministra rolnictwa!

*Marcin Wolski, Gazeta Polska Codziennie,
nr 74 (3413), 17 IV 2023, s. 2
Podał Stanisław Waluś*

Lewicowy terror

Politycy opozycyjnej koalicji
dążą do karania z urzędu za każdy przejaw
krytyki środowisk lgbt

Byłby to krok w stronę budowy w Polsce genderowej dyktatury. – Lewica chce wyeliminowania z przestrzeni publicznej każdego, kto nie popiera bezkrytycznie jej ideologii. Chce zamknąć usta swoim krytykom i wszystkim, którzy niewystarczająco afirmują założenia teorii gender. W ten sposób wrócimy do czasów, w których wolność słowa, a przede wszystkim sumienia nie odgrywała żadnego znaczenia – mówi „Naszemu Dziennikowi” dr Marcin Romanowski, wiceminister sprawiedliwości. (...)

Ludzie trafiają do więzień, bo cytują Biblię – zwraca uwagę w rozmowie z nami Dariusz Matecki, poseł Suwerennej Polski. (...)

*Rafał Stefaniuk, Nasz Dziennik,
nr 266 (7834), 17 XI 2023, s. 1 i 5
Wybrał Stanisław Waluś*

Mechanizm niszczenia rodziny

Parlament Europejski już w grudniu ma głosować nad prawem zmuszającym Polskę do uznania adopcji dzieci przez pary homoseksualne.

Projekt przepisów ułatwiających uznanie we wszystkich państwach członkowskich w Unii Europejskiej tzw. rodzicielstwa par jedнопłciowych został już pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Prawną PE (JURI). (...)

Zdaniem dr. hab. Marcina Warchoła, wiceministra sprawiedliwości, projekt forsowany w PE jest ewidentnym przykładem tego, że mamy do czynienia z kolejną jaskrawą odśłoną neomarksizmu. (...)

*Urszula Wróbel, Nasz Dziennik, nr 267 (7835),
18-19 XI 2023, s. 1 i 3
Wybrał Stanisław Waluś*

Ekumenizm

*Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy
dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy
stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja
w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby
świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)*

Modlitwa ekumeniczna w bielskiej katedrze

Dzięki inicjatywie bielskiego Klubu Inteligencji Katolickiej w dniu 9 listopada br. w bielskiej katedrze, odbyła się ekumeniczna modlitwa czterech Kościołów: greko-katolickiego, ewangelicko-augsburskiego, prawosławnego i rzymsko-katolickiego.

Podczas Mszy św. celebrowanej przez ks. proboszcza Antoniego Młoczka i ks. asystenta bielskiego KIK-u Krzysztofa Strzelczyka w intencji o jedność chrześcijan modlili się również: ks. Dmytro Fedlyuk – proboszcz parafii greko-katolickiej św. Cyryla i Metodego w Bielsku Białej, ks. Artur Woltman – wikariusz parafii ewangelicko-augsburskiej w Starym Bielsku oraz ks. Michał Kuryło, proboszcz parafii prawosławnej Świętej Trójcy w Bielsku-Białej.

Słowo Boże do zebranych wygłosił ks. Krzysztof Strzelczyk, który w swojej homilii skupił się na obchodzonej w tym dniu (9 listopada) w Kościele rzymsko-katolickim rocznicy konsekracji Bazyliki Laterańskiej. Jest ona Matką i Głową Wszystkich Kościołów Miasta i Świata, a jednocześnie katedrą biskupa Rzymu. Należy do czterech bazylik większych, jest jedną z bazylik papieskich.

Bazylika była częścią rezydencji kolejnych papieży od roku 313. Po przeniesieniu siedziby przez Benedykta XI do Perugii, a następnie (podczas pontyfikatu Klemensa V) do Awinionu, Lateran został spalony (1308) i ograbiony.

Dlatego papież Grzegorz XI, wracając z Awinionu, przeniósł siedzibę na Watykan. Jej pełna nazwa to: Papieska arcybazylika Najświętszego Zbawiciela, św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty na Lateranie.

W dalszej części homilii ks. Krzysztof rozważał przypadające na ten dzień czytania: z pierwszego listu do Koryntian (1 Kor 3, 9b – 11. 16 – 17) oraz z Ewangelii (J 2, 13- 22), które są jakże bardzo pomocne w refleksji nad kondycją i sytuacją naszego Kościoła.

Na zakończenie uroczystej Eucharystii poszczególni przedstawiciele czterech Kościołów odmówili modlitwy za zmarłych.

Tekst i foto: Marian Szpak

Okienko dla poezji

Barwy ojczyste

Czesław Janczarski

Powiewa flaga,
gdy wiatr się zerwie.
A na tej fladze
biel jest i czerwień.
Czerwień to miłość,
biel – serce czyste.
Piękne są nasze
barwy ojczyste.

Nadesłał Antoni Winiarski

Pogrzeb świętego Odyłona

Kazimiera Illakowiczówna

O święty Odylonie,
dusz zmarłych patronie,
idziemy tłumnie,
my zmarli, przy twej trumnie.
Zapomniani byliśmy przez żywych,
tyś nas za swe dzieci przyjął nieszczęśliwych.
Zetłali od czasu, rozszarpani przez śmierć na nico,
oblókłszy się w co kto miał – niesiemy za tobą
gromnice”.

Wiersz napisany z okazji wystawienia sztalugowej wersji obrazu Jana Henryka Rosena w Warszawie w 1925 r. Malowidło ściennie jest w katedrze ormiańskiej we Lwowie.

Świętego, który ustanowił 2 listopada Świętem wszystkich wiernych zmarłych, odprowadzają duchy zakonników.

Tekst i zdjęcie Antoni Winiarski

Jestem katolikiem i Polakiem
 - nie kupuję w sklepach w niedzielę
 - staram się kupować polskie towary
 w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
 niż własne serce i wszystko,
 co czynię dla Kościoła,
 czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część LXXIV

Nie kupilem

Na początku listopada 2023 r. poszedłem do drogerii Bartek (nie chodzę do Rossmana), aby kupić papierowe ręczniki. Nie było, ale pan powiedział mi, że za parę dni będą.

Po kilku dniach poszedłem do Bartka biorąc okulary z sobą. Zapytałem, czy są papierowe ręczniki i powiedziałem, że chciałbym je zobaczyć. Pan podał mi i powiedział coś w tym rodzaju: są takie jakie pan chciał (nie chciałem rolki o dużej średnicy).

Przeczytałem kod kreskowy i powiedziałem, że takich nie chcę, bo kod zaczynał się cyfrą 8, a ja kupuję towary (jak tylko to jest możliwe) z kodem zaczynającym się na 590. Powiedziałem jeszcze coś o podatkach, które mogą zostać w Polsce.

Pani w średnim wieku, która weszła do sklepu po mnie, zdecydowanie poparła moją postawę, a więc powiedziałem panu do widzenia i poszedłem do pawilonu Stokrotka i tam kupilem ręczniki papierowe z kodem 590...

Stanisław Waluś

Więści ze świata

Świecka władza nie powinna interpretować „koncepcji biblijnych”.

Fińska poseł Päivi Räsänen uniewinniona z zarzutu o cytowanie Pisma Świętego

Fińska poseł Päivi Räsänen została jednomyślnie uniewinniona przez Sąd Apelacyjny w Helsinkach z zarzutów dotyczących mowy nienawiści, które zostały jej postawione za wpis na Twitterze z 2019 r.

Päivi Räsänen była oskarżona o „mowę nienawiści”, bo cytowała fragmenty Pisma Świętego mówiące na temat grzeszności homoseksualizmu i była współautorką religijnej broszurki „Mężczyznę i kobietę stworzył ich”.

<https://ordoiuris.pl/komentarze/postepowanie-sadowe-za-tweet-z-cytatem-z-pisma-swietego>

Nadesłał Antoni Winiarski

Nasze Rocznice

Grudzień 2023

550 lat temu (24 grudnia 1473 r.) w Krakowie zmarł Jan z Kęt, profesor Akademii Krakowskiej.

225 lat temu (24 grudnia 1798 r.) w Zaosiu koło Nowogródka urodził się Adam Mickiewicz.

105 lat temu (27 grudnia 1918 r.) w Poznaniu wybuchło powstanie przeciw Niemcom, którzy mimo przegranej wojny w dalszym ciągu okupowali polskie ziemie zagarnięte w czasie rozbiorów.

100 lat temu (26 grudnia 1923 r.) w Krakowie zmarł Włodzimierz Przerwa-Tetmajer, wybitny malarz.

85 lat temu (4 grudnia 1938 r.) we Lwowie zmarł Józef Teodorowicz, arcybiskup lwowski obrządku ormiańskiego.

85 lat temu (30 grudnia 1938 r.) zmarł kardynał Aleksander Kakowski.

80 lat temu (1 grudnia 1943 r.) w Krakowie, w ramach likwidowania polskich pamiątek, niemiecki okupant zniszczył znajdującą się na placu Matejki tablicę ku czci Stanisława Wyspiańskiego.

80 lat temu (31 grudnia 1943 r.) została utworzona przez komunistów Krajowa Rada Narodowa.

75 lat temu (15-21 grudnia 1948 r.) powstała Polska Zjednoczona Partia Robotnicza.

80 lat temu (26 grudnia 1948 r.) komunistyczne władze na Węgrzech uwięziły kard. Józefa Mindszientego oraz kilku biskupów. W więzieniu byli poddawani poniżającym torturom.

60 lat temu (20 grudnia 1963 r.) zmarł Gustaw Morcinek, powieściopisarz, autor książek o życiu śląskich górników.

55 lat temu (10 grudnia 1968 r.) zmarł Tomasz Merton, trapiści w amerykańskim opactwie Getsemanii. Wychowywany w rodzinie protestanckiej, przeszedł na katolicyzm w wieku 18 lat.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W grudniu 2023 r. pamiętamy:

Dzień Pamięci Ofiar Stanu Wojennego – 13 XII
 Narodowy Dzień Zwycięskiego Powstania
 Wielkopolskiego – 27 XII

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2023

Listopad: Za Papieża

Módlmy się za papieża, aby pełniąc swoją misję z pomocą Ducha Świętego, nadal towarzyszył w wierze powierzonej mu trzodzie.

Grudzień: Za osoby z niepełnosprawnościami

Módlmy się, aby organizacje wolontariatu i zajmujące się promocją człowieka znalazły osoby pragnące angażować się na rzecz dobra wspólnego oraz aby szukały wciąż nowych dróg współpracy na poziomie międzynarodowym.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2022 roku w zeznaniu podatkowym za rok 2021.

Darowizny na cele statutowe mogą zostać odliczone od dochodu w zeznaniu podatkowym za rok 2022 do 30 kwietnia 2023 r. Sposób odliczania darowizn podany jest poniżej.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku 2024 w zeznaniu podatkowym za rok 2023.

Obecne przepisy podatkowe umożliwiają wpłatę darowizny na konto KIK w Katowicach i odliczenie tej kwoty od dochodu w rozliczeniu rocznym PIT. Odliczeniu podlegają darowizny do łącznej kwoty nieprzekraczającej 6% dochodu podatnika. Do limitu tego wlicza się sumę darowizn przekazanych na cele kultu religijnego, na cele pożytku publicznego dla organizacji prowadzących działalność pożytku publicznego (np. Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach) oraz na cele krwiodawstwa.

Warunkiem skorzystania z odliczenia jest odpowiednie udokumentowanie przekazania darowizny. Darowizna powinna zostać udokumentowana dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego. Trzeba jednak pamiętać, że z takiego odliczenia skorzystają tylko osoby rozliczające się według zasad ogólnych oraz ryczał-

tem od przychodów ewidencjonowanych. Darowizny nie odliczą natomiast przedsiębiorcy, którzy wybrali opodatkowanie podatkiem liniowym (stawka 19%) lub kartą podatkową.

SPOSÓB WYPEŁNIENIA PRZELEWU

Dokonując przelewu darowizny, w rubryce nazwa odbiorcy wpisujemy:

Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach,
nr rachunku odbiorcy:

32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

W miejscu tytułem wpisujemy:

Dar na cele statutowe

skarbnik Małgorzata Piechoczek

Spotkanie opłatkowe

Tradycyjne spotkanie opłatkowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach odbędzie się w czwartek 4 stycznia 2023 r. O godz. 17.00 będzie celebrowana Msza św. w kaplicy Domu Katechetycznego, a o godz. 18.00 rozpoczniemy świętowanie w sali na parterze.

Spotkania Sekcji Nauka-Wiara

Zapraszamy po wakacjach na spotkania do Domu parafialnego oo. Oblatów.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/9-aktualnosci/40-program-kik>

Katowice-Koszutka, ul. Misjonarzy Oblatów MN 12, wejście od podwórza, sala na parterze.

Dyżury w siedzibie KIK zawieszone do odwołania. Biblioteka KIK zawieszona do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach

Czwartek w godz. 16.00 – 18.00. 40-006 Katowice, ul. Warszawska 6/305. Wśród dyżurujących są: Piotr Pietrasz i Rajmund Rał – członkowie KIK w Katowicach.

Składki: Od osoby pracującej 5 zł miesięcznie, co daje 60 zł na rok, od osoby niepracującej – 3 zł, co daje 36 zł na rok, wpisowe – 10 zł. Składki prosimy wpłacać przewodniczącemu sekcji lub na konto KIK w Katowicach: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach Plac ks. Emila Szramka 2, 40-014 Katowice, konto ING Bank Śląski Katowice

32 1050 1214 1000 0090 3030 8622

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają a człowiek odczuwa Bożą obecność.

Pasawa – miasto trzech rzek

Miasto leży u zbiegu rzek Inn, Dunaju i Ilz przy granicy z Austrią. Liczy 54 tys. mieszkańców. Od I w. do V w. miastem zarządzili Rzymianie. W 739 św. Bonifacy założył diecezję pasawską i wyświęcił pierwszego biskupa. W 1217 r. biskupi Pasawy otrzymali tytuł książęcy. Miasto rozwijało się dzięki handlowi. W 1676 r. w pałacu biskupim odbył się ślub cesarza Leopolda I Habsburga z jego trzecią żoną Eleonorą-Magdaleną. W 1802 r. rozpoczęto tzw. sekularyzację dóbr kościelnych i klasztornych czyli zagrabianie własności kościelnej i klasztornej przez władze. Bardzo bogate życie religijne zamarło. Wiele zabytkowych rękopisów i druków przechowywanych w klasztorach zostało zniszczonych. Bardzo ucierpiała edukacja. Po zawarciu w 1817 r. Konkordatu między Stolicą Apostolską a Królestwem Bawarii, przywrócono część klasztorów. W Pasawie znajdowały się trzy podobozy obozu koncentracyjnego Mauthausen-Gusen.

Zegar słoneczny na ścianie kościoła pielgrzymkowego.

Kopia obrazu Lucasa Cranacha Starszego. Oryginał jest w katedrze w Innsbrucku.

Sławnym miejscem pielgrzymkowym w Pasawie jest Sanktuarium Matki Bożej Wspomożycielki (Wallfahrtskirche Maria-hilf). W 1622 r. wybudowano klasztor i kaplicę, a 5 lat później kościół. W kościele umieszczono obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem.

Widok klasztoru i kaplicy pielgrzymkowej w XVII w.

Kult Matki Bożej Wspomożycielki rozprzestrzenił się w Europie. W Warszawie na skwerze Hoovera jest rzeźba Matki Boskiej Pasawskiej wykonana na wzór obrazu w 1683 r. przez Józefa Belottiego.

W Księdze Guinnessa zanotowano okaz ważący 45 kg, znaleziony w Anglii.

Od rzeki Inn do Sanktuarium prowadzą zadaszone schody z 321 stopniami. Opiekę nad Sanktuarium sprawują paulini.

Podjeżdżamy na parking przy sanktuarium. Idąc do kościoła zatrzymujemy się przy drzewie na którym rosną grzyby żółciaka siarkowego. Grzyby te są jadalne po odpowiednim przygotowaniu.

Obrazy wotywyne. Sanktuarium M.B. Wspomożycielki.

Katedra św. Stefana (Szczeplana). Odbudowana w 1662 r. Największe organy katedralne w Europie z 17 774 piszczałkami i 233 rejestrami. Poniżej – malowidło na stropie.

Ratusz z XIV w. z wieżą z XIX w. i nasza grupa pielgrzymkowa przed wejściem do ratusza. Na skali na ścianie ratusza zaznaczono dokąd sięgała woda podczas powodzi. 3 czerwca 2013 r. poziom wody w Dunaju podniósł się o 10 m osiągając 12,5 m.

Twierdza Veste Oberhaus. Budowę twierdzy rozpoczęto w 1219 r. (bp Ulrich II), a ukończono w XIX wieku.

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski z pielgrzymki KIK w 2015 r.

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/old/piecalun.html>

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś – redaktor odpowiedzialny i prowadzący (s.walus@data.pl).

Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 135 egz.